

PÍSECKÝ SVĚT

svobodný prostor pro vaše názory

WWW.PISECKYSVET.CZ

TÉMA

ČERVEN 2015

Kam kráčíš, písecká kulturo?

ROZHOVOR:
KAREL PECL

A jak si představujete Smart City vy???

PŘÍRODA PÍSECKA

Létající drahokam

TIPY PÍSECKÉHO SVĚTA Z KALENDÁŘE AKCÍ V PÍSKU

12. – neděle 14. června
MĚSTSKÁ SLAVNOST
DOTKNI SE PÍSKU 2015

Oslavy v historickém centru města, tentokrát pod názvem Husitská epopej, program pro celou rodinu. Zahájení v pátek ve 14 hodin, končí v neděli v 10 h. na Alšově náměstí procesím a Mariánskou pobožností.
Vstup 150-200, pořádá Centrum kultury

18. června, 17h, Sladovna Písek
VERNISÁŽ MRAVENIŠTĚ II.

Po téměř dvou letech se vrací do Sladovny jedna z jejích dětmi nejmilovanějších expozic: Mraveniště výtvarníka Vladimíra Větrovského, v pozměněné podobě.

20. června od 20:30h, Divadlo Pod čarou
KŘEST ALBA „SMRTI MÁ“

Křest nového alba Milana Prince. Zároveň bude pokřtěno i první album art-rockové legendy PRIMÁTOR DITTRICH, které ponese název Křídla.

3.–11. července
III. HRÁTKY NA OTAVĚ

Interaktivní sportovně – kulturní program pro celou rodinu. Lanová dráha přes řeku Otavu, sportovní aktivity na břehu.

22. srpna od 19:30h, děkanský kostel
LUBOMÍR BRABEC – KONCERT

kytarový recitál, Karolína Žmolíková – soprán j. h. Cena 240–340,- Kč.

Písecký svět

ČERVEN 2015
zdarma

Evidenční číslo
MK ČR E: 211 63

Vydavatel: OS Písecký svět
Budějovická 102/5, 397 01 Písek
IČ: 22827765
Bankovní spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)
Občanské sdružení
registrováno MV 20. 11. 2009

KONTAKTY:
www.piseckysvet.cz
redakce@piseckysvet.cz
inzerce@piseckysvet.cz

REDAKČNÍ RADA:

Mgr. Zdenka Jelenová,
jelenova@piseckysvet.cz
Mgr. Magdalena Myslivcová,
myslivcova@piseckysvet.cz
Ing. arch. Martin Zborník,
zbornik@piseckysvet.cz

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (pokud není výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady.

Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři. Přetiskování jakýchkoli částí povoleno pouze se souhlasem redakce a s uvedením zdroje.

Redakční uzávěrka: 31. května 2015

Tisk: NOVOTISK Praha

Fotografie ve vydání,
pokud není uvedeno jinak:
© Písecký svět

SPONZORÉ FESTIVALU

Osvětlová hradba Ražice s.a., OÚ Ražice Vlna 2008 s.r.o.

RAŽICKÝ PRAŽEC

31. ročník festivalu folk, country a trampské hudby

Sobota 6.6. 2015 od 13h

COP, GINEVRA, SLÁVEK JANOUŠEK A LUBOŠ VONDRÁK, STRÁNÍCI, ŠAFRÁN, HONZA KRYL, HARLEY, FORK ROAD, SEM TAM, APPLE, VZPOMÍNKA NA MICHALA TUČNÉHO

TANEC: TCS BLUEBERRY, DĚTSKÁ TCS PROTIUVÍNSKÁ POUPATA

DOPROVODNÝ PROGRAM PRO DĚTI

Ražice - přírodní amfiteátr

INFORMACE: www.obrazice.cz, E-mail: obrazice@zlatyvrch.cz

STANOVANÍ POVOLENO VSTUPNÉ 200 Kč, děti do 12 let ZDARMA ZÁKAZ VSTUPU PSŮ

AKCE BYLA PODPOŘENA Z GRANTOVÉHO PROGRAMU NA PODPORU KULTURY V JIHOČESKÉM KRAJI.

SPONZORÉ FESTIVALU

AGROZEL

BONUM

Rumpočet

Jihočeský kraj

MEDIÁLNÍ PARTNERI

ČESKÝ ROZHLAS

102.4 FM

PÍSECKÉ POŠTŘENÍ

Co nabízíme?

Svobodný a nezávislý web pro vaše názory na vše, co se děje v Písku a okolí a tištěný měsíčník – občanské noviny. Rádi zveřejníme všechny příspěvky, které neporušují zákon a zásady slušnosti. Neziskovým organizacím a školám poskytujeme bezplatnou propagaci. Úředníkům a politikům prostor pro komunikaci s občany.

Redakce Píseckého světa
a kontaktní místo pro občany:

Písek, Velké nám. čp. 1, 1. patro
pondělí 9–12 a 13–15 hod,
středa 9–12 a 13–17, pátek 9–12 hod.

O projektu

Vydávání Píseckého světa je podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů. Program Fond pro nestátní neziskové organizace, jenž je financován z EHP fondů 2009-2014, se zaměřuje na podporu nestátních neziskových organizací prosazujících veřejný zájem. Hlavním cílem programu je posílení rozvoje občanské společnosti a zvýšení příspěvku k sociální spravedlnosti, demokracii a udržitelnému rozvoji. Program se konkrétně zaměřuje na podporu demokracie, lidských práv a genderové rovnosti a na posilování kapacit nestátních neziskových organizací stejně jako na specifické potřeby minoritních skupin.

Inzerujte
v Píseckém světě!

Plošná inzerce od 680,- korun
inzerce@piseckysvet.cz
tel. 739 348 550

Chcete podpořit
naše noviny?

Vydávání občanských novin Písecký svět můžete podpořit libovolnou částkou na účet veřejné sbírky:

783 100 3001 / 5500

Nově nabízíme možnost

řádkové soukromé inzerce
cena 40,- Kč (3 řádky).

UZÁVĚRKA VŽDY 20. DEN V MĚSÍCI

Z obsahu:

AKTUÁLNĚ: Když "bláznit", tak jedině v Písku	4
Den Lesů města Písku a archaický milíř	6
CO SE CHYSTÁ: Zastupitelé o prázdných budovách	7
TÉMA: Centrum kultury je mrtvé, ať žije CK	8–10
Jak dál ve Sladovně?	8–10
NA NÁVŠTĚVĚ: Tom vystavuje v Horizontu	13
Z NAŠÍ ŠKOLY: Slavte s lesnickou školou	15
ROZHOVOR: Karel Pecl	16–17
NEJEN O VÍŘE: Rostislav Homola	18–20
KULTURA: Lásky Jaroslava J. Hübla	21
SERIÁL: Strašák jménem brownfield / díl 6	23
PŘÍRODA PÍSECKA: Létající drahokam	24
V PÍSECKÉM ATELIÉRU: Alena Pintýřová	25
PUBLICISTIKA: Petr Putna – Člověk v tísní	26
NÁZORY: Ještě jednou Singltrek	27
O ČEM SE HOVOŘÍ: Smart City Písek	28–31
SOUTĚŽ o volné vstupenky na PLOVÁRNU	32

Milé čtenářky, vážení čtenáři,

tentokrát se nám sešlo mnoho zajímavých a jistě i diskutabilních témat. O osudu Centra kultury budou zastupitelé rozhodovat v příštím týdnu, proto přinášíme rozsáhlejší článek. Týká se to většiny z nás – asi všichni navštívíme divadlo, kino Portyč, akce v kulturním domě i nejrůznější představení pod širým nebem. To vše spadá pod Centrum kultury. Z druhého pohledu je zajímavé i srovnání se situací Sladovny, která je stejně jako dosud CK obecně prospěšnou společností...

Dotýkáme se také dalšího, už dlouho otevřeného problému: stále nejasné budoucnosti některých budov ve vlastnictví města. K tomuto tématu si zastupitelstvo vyhradilo dokonce zvláštní samostatné zasedání začátkem července. Podkladové materiály najdete na našem webu.

Nejkontroverznějším se ukázalo v průběhu přípravy čísla téma Smart City Písek. Na svém minulém jednání totiž zastupitelé projekt schválili v podstatě bez diskuze a zdá se, že i bez dostatku informací. Domníváme se, že o takto rozsáhlé akci je třeba vést veřejnou debatu – i tohle téma se totiž může v budoucnu dotknout života každého občana našeho města. A proto je nutné zásadní připomínky a otázky zodpovědět co nejdříve. Věříme, že se tomu vedení města bude věnovat – nabízíme k tomu zcela otevřeně a všem i platformu Píseckého světa.

Začíná léto, a tak Vám pochopitelně přinášíme také řadu zábavnějších článků. A dva rozhovory, v nichž ze dvou různých filozofických pohledů na svět rezonují téměř shodné obavy o naši budoucnost... Všechno se neuvěřitelně propojuje. Pohodové parné dny!

Za celou redakci PS Zdenka Jelenová

FOTO MĚSÍCE:

Hravé odpoledne s Domem dětí a mládeže Písek se konalo 22. května v Divadle Pod čarou. Stovky návštěvníků obdivovaly výsledky celoroční činnosti kroužků Balet, Zvoneček, Kytary,

Historický šerm, Tanečky pro nejmenší, Country tance, Gymnastika či Aikido – na snímku vedoucí kroužku Jiří Čáp názorně předvádí, jak se pomocí naučených prvků bojového umění

DDM ukázal
to nejlepší
z celoroční práce

ubránit zákeřnému útočníkovi (toho ztvárnil Ondra Tyle, již pokročilejší aikidista). Další prostory Podčáry zaplnila výstava výrobků kreativních kroužků, ukázka živých zvířat, výrobky z 3D tiskárny, plastické a létající modely. Přichází také houfně využívali možnost vyzkoušet si na živo playstation a DDR, airsoft střelnici, florbal, hry a hlavolamy. Úžasnou závěrečnou tečkou byla Módní „recyklo“ přehlídka, kterou předvedly členky kroužku kreativity pod vedením Majky Petrové. Video z přehlídky a více foto z celé akce najdete na www.piseckysvet.cz.

ZDENKA JELENOVÁ

UPOZORŇUJEME ČTENÁŘE, ŽE DALŠÍ ČÍSLO PÍSECKÉHO SVĚTA VYJDE NA PŘELOMU SRPNA A ZÁŘÍ.

V průběhu letních prázdnin bude mít redakce omezenou otevírací dobu, prosím domlouvejte se raději předem e-mailem nebo telefonicky. Písecký svět je distribuován v nákladu 5 000 kusů na přibližně 30 míst na území celého města, vždy až do rozebrání ho najdete v Infocentru ve Sladovně, v přízemí městské knihovny a v sídle redakce, Velké nám. č. 1. Nabízíme také možnost objednat si donášku (15,- Kč za číslo), info na tel. 739 348 550. Děkujeme za Vaši přízeň!

Když „bláznit“, tak jedině v Písku!

Písku přestřihli (zleva) Jaromír Grégr, norská velvyslankyně Siri Ellen Sletnerová, náměstkyně jihočeského hejtmána Ivana Stráská a ředitel léčebny Jiří Reiniš. Foto Zdenka Jelenová, více na www.piseckysvet.cz.

Máte pocit, že vás život mele na kousky? Že každý den je horší než ten předchozí? Ztrácíte naději, že kormidlo vašeho osudu se už nikdy neotočí směrem, který byste si přáli? Nemusíte si zoufat, stavět kolem sebe obranné zdi a utíkat mimo svět!

V malebném městě na Otavě se totiž právě otevřela nová Psychiatrická nemocnice Písek. Sice v nejméně uvěřitelném prostředí bývalých Žižkových kasáren, ale co? Z budovy, kde se rozdávaly rozkazy, vznikl azyl pro citlivé lidi, které zrychlený a často odosobněný svět dohání k depresi, úzkostem a „bláznění“.

Přímý pokračovatel vyhlášené léčebny U Honzíčka má na co navazovat. Hlavním spojovatelem

obou zařízení bude odborný tým v čele s paní primářkou Evou Kadlecovou. Útulná léčebna téměř rodinného typu U Honzíčka, v lůně a tichu Píseckých hor, měla neskutečný genius loci a lokaci k nezaplacení. Současným nárokům na psychiatrickou péči, hygienu a rozšíření služeb pro pacienty však už nemohla dostát se ctí.

Nemocnici si asi stovka pozvaných návštěvníků mohla prohlédnout 29. května. Zaměstnanci léčebny U Honzíčka. Ti se stali na ten den průvodci po nové nemocnici, která se může stát, a věřím, že i stane, zařízením, které bude Písku nejedno město závidět. Prosvětlené pokoje s nadstandardním sociálním zařízením, široká paleta terapeutických

místností na arteterapii, muzikoterapii, truhlářská či keramická dílna, stejně jako tělocvična a cvičné kuchyňky budou napomáhat k brzké úzdruvě lidí, kteří to „tam venku“ přestali „dávat“.

Zatím je nemocnice po dokončení rekonstrukce nové velitelské budovy trochu strohá, nedovbavená drobnostmi a ještě především nezabydlená. Bílé stěny evokují spíše nemocniční prostředí. Ty se však ještě mají probarvit pastelovými odstíny, obrázky a další například květinovou výzdobou, které prostor zútulní. Nejen zútulněním prostředí, ale hlavně odbornou a vyhledávanou péčí se tak bude naplňovat slogan nemocnice: „Chceme vám vrátit barvy do života.“ Co víc, ve vstupní hale je v plánu otevření denního klubu – kavárny, jakéhosi nárazníkového prostoru, kde by se potkávali pacienti nemocnice se svými přáteli a rodinami a dalšími tzv. duševně zdravými lidmi. Uvažuje se také o vhodných kulturních pořadech pro pacienty i veřejnost. Třešinkou na dortu má však být chystaná zahrada na střeše budovy s posezením, skleníky a snad i malým letním kinem.

Nejednoho návštěvníka slavnostního otevření napadlo a zaznívalo to i při rozhovorech, že v nové nemocnici si dovedou představit v případě potřeby vyhledání pomoci. K tomu mě napadá jedině, lehce provokativně:

„Když bláznit, tak jedině v Písku!“

ZBYNĚK KONVIČKA

PŘINÁŠÍME NOVINKY Z NAŠEHO ATELIÉRU

V Ateliéru Arwenka najdete nové originální výrobky pro krásu vašeho domova či pro radost. Srdečně zveme všechny do svého světa plného tvorby. **Potkáte nás na městských slavnostech Dotkni se Písku ve dnech 12-13. 6. 2015 na Alšově náměstí v našem stylovém stánku.**

Uložné pytlíky

Praktické na uložení všeho možného, na cesty i na doma. Zpevněné čtvercovým dnem.

Pytlíčky na bylinky

Prázdné malé pytlíčky z fialkových a rezných látek na levanduli z vaší zahrádky nebo na jiné bylinky či drobnosti.

Pohankové polštářky malé

Kombinované s krajkou, plněné pohankovými slupkami v BIO kvalitě se snímatelným potahem. Tentokrát v menším rozměru.

Pytlíky – kapsy na chléb

Podlouhlé látkové kapsy s vytvarovaným dnem určené k uložení chleba, pečiva nebo jiných potravinových věcí.

Nové designy látek

Ušili jsme další druhy oblíbených pytlíků (najdete v e-shopu v kategorii NOVINKY).

NA INTERNETU NÁS NAJDETE: www.arwenka.cz

OSOBNÍ ODBĚR ZDARMA: v Písku a Putimi, po dohodě tel: 775 339 411

A TAKÉ NA ŘEMESLNÝCH TRŽÍCH: seznam akcí na našich stránkách

NAŠ SORTIMENT SÍJEME I NA ZAKÁZKU DLE VAŠEHO PŘÁNÍ!

Zastupitelé odpovídají: Transparentní účet města

Internetové stránky Písecký svět nabízejí ucelený přehled složení Zastupitelstva města Písku a výsledky hlavních hlasování na adrese <http://www.piseckysvet.cz/zastupitele>. Můžete tu také libovolnému zastupiteli položit dotaz!

Sledujte, jak se který zastupitel činí. A zeptejte se na cokoli, co vás jako občana města zajímá! V databázi už najdete zodpovězené dotazy týkající se Smart City, psychiatrie U Honzíčka, transparentního účtu pro město, nebo třeba výběrového řízení na nový bazén. Většina zastupitelů občanům odpovídá.

Jedním z probíraných témat bylo například zřízení transparentního účtu města. S tímto požadavkem přišel na minulém zastupitelstvu Pírárt Martin Brož – koalice ho promptně zamítla.

ZBYNĚK KONVIČKA: Vážený pane Hořánku, rád bych se zeptal na dvě stručné otázky. Chcete – nechcete transparentní účet pro město Písek? Ať už bude Vaše odpověď kladná nebo záporná, můžete shrnout důvody, které k ní vedly?

Jiří Hořánek: Vážený pane Konvičko, než odpovím, vrátím se lehce k formě projednávání této věci na posledním zastupitelstvu města. Na program byl zařazen návrh na zřízení transparentního účtu bez jakýchkoliv doprovodných podkladů, a proto jsem pro něj nehlasoval. Asi se Vám budu zdát těžkopádný a nepružný, ale problematika zveřejňování finančních toků u tak velkého (myslím co do počtu účetních transakcí) subjektu, jako je město, se dá zajis-

tit různými způsoby, nejen tzv. transparentním účtem (například tzv. rozklikávacím rozpočtem). Transparentní účet se spíše hodí pro politickou stranu, občanské sdružení či jiný subjekt, kde lze zajistit přehlednost.

Nejsem zastáncem podobných Hurá akcí, kdy někdo vystřelí návrh usnesení (při vší účtě ke kolegovi Brožovi), ale preferuji rozhodování po zralém uvážení. Umím si představit, že by se daná věc posoudila po stránce fiskální, právní, technické a technologické a zejména organizační a pak se o ní rozhodlo v příslušném orgánu. Tím ale není zastupitelstvo města, tomu do toho nic není. Podle § 102 odst. 2 písm. a) zákona o obcích spadá zabezpečení hospodaření města do vyhrazené působnosti rady města.

Takže transparentnost ano, ale účelnou. Strohá čísla na položkách Má dát – Dal bez patřičného popisu jsou k ničemu. U veřejných prostředků není důvod něco tajit, jde jen o to najít vhodnou formu publikování tak, aby to bylo srozumitelné a přehledné. Věřím, že se k tomu i v Písku dobereme. A nyní k Vaším otázkám: 1) Transparentní účet pro město Písek nechci. 2) Důvodem je to, že tuto formu nepovažuji pro město za nejvhodnější.

ZBYNĚK KONVIČKA: Vážený pane Hořánku, děkuji za Vaši odpověď, nicméně Vám chci položit doplňující otázku. Rada měst, například Úvaly, Mariánské lázně (kde vládne Piráti), Nové město na Moravě, tyto transparentní účty má. Stejně jako padesátitisícový Prostějov, ale i podobně velké Znojmo. Tedy:

Zbyněk Konvička (vlevo) a Jiří Hořánek při otvírání nové psychiatrické nemocnice. Foto Zdenka Jelenová

Vzal by si Písek inspiraci třeba právě z Prostějova, Znojma či Mariánských lázní? Dotázal by se, co zavedení transparentního účtu obnášelo a obnáší jeho spravování?

Jiří Hořánek: Vážený pane Konvičko, děkuji za užitečné tipy. Zcela jistě se poohlédneme jinde a rádi se budeme inspirovat u kolegů, co to obnáší a jak to tam dělají. Hezký jarní čas.

Hořce úsměvný epilog

Rada města nedlouho po této přestrelce schválila usnesení, že dva z patnácti účtů města Písku by měly být transparentní – základní příjmový a základní výdajový. Ostatní nelze podle mínění radnice zprůhlednit, protože by to mohlo být v rozporu s ochranou osobních údajů (rodná čísla, čísla účtů občanů atd.). Místostarosta Hořánek to okomentoval slovy: „Vyšli jsme vstříc hlasu lidu. Aby se vlk nažral a koza zůstala celá.“

ZDENKA JELENOVÁ

Pošli knihu dál – noste do prázdnin

Ráda bych poděkovala všem dárcům, kteří se zapojili do mého projektu Pošli knihu. Nápad, který jsem začala uskutečňovat přesně před rokem, se dobře uchytil.

Dala jsem se do počítání a vyšlo mi, že jsem letos předala 2 235 knih a další minimálně pětistovka čeká na rozvoz. A mám stále další nabídky. Počítám, že letos to budou možná i čtyři tisíce knih! Když k nim připočtu loňskou tisícovku, není to špatná bilance. Mám radost, že o ně opravdu je velký zájem, jak v nemocnici, tak v Pečovatelském domě jsou vždycky brzy a bez naděje rozebrány. Potěšující je i to, že senioři je pak často přinesou zpět, aby si mohli počíst další, a nosí také své knihy na výměnu. Takže se to krásně uchytilo...

Musím poděkovat všem, kteří mi knihy předali. Ať je to paní Vlčková, která je měla opravdu v krásném stavu a opatrované s láskou, nebo Pavlína Dudková z Příbrami se svou příbuznou z Písku, nebo Písecký svět, kam nosí knihy lidé, jejichž jména ani neznáme. Poděkovat musím také Charitnímu

šatníku Červeného kříže, kde občas nějakou knihu najdu (naposledy dvě krabice).

Blíží se prázdniny a to si dám oddech i já. Pokud chcete ještě nějaké knihy poslat dál, přineste je prosím do redakce Píseckého světa do konce června, nebo mi zavolejte na tel. 606 753 456 a já pro ně přijedu. Věřte, že udělají ještě hodně radosti. Jen prosím mějte na paměti, že knihy jdou do nemocnice a k seniorům, a tak by neměly být zničeny či špinavé a zaprášené. Děkuji Vám a přeji krásné léto!

JINDŘIŠKA JELÍNKOVÁ

Knihy můžete nosit do redakce Píseckého světa, Velké nám. čp. 1, 1. patro (viz str. 2)

Den Lesů města Písku doprovodí archaická atrakce: klasický milíř

Velkou inspiraci – pálení dřevěného uhlí v milíři – přivezl na začátku září do Písku Spolek archaických nadšenců z obce Sebranice u Litomyšle. Na závěr slíbili, že se za rok vrátí. Slib dodrželi ještě dříve: úspěšná akce se bude opakovat v sobotu 20. června, kdy u lesovny Na Flekačkách začne další Den Lesů města Písku. Milíř by měl na místě pálit dřevěné uhlí týden.

V sobotu 20. června bude v lesovně a kolem ní připraven od 9 do 16 hodin pestrý program – ukázky lesnické techniky a přibližování dřeva koněm, stezka pro děti Staň se lesníkem učněm, práce s motorovou pilou a dřevosochání, ukázky stromolezení – sběr šišek ze stojících stromů, lesní pedagogika a dílnička v Infocentru Lesů města Písku, sokolníci a sluneční luštrna. A hodně pozornosti jistě přitáhne milíř.

Zajímavé je, že kdysi se klasický milíř nacházel přímo pod současnou píseckou lesovnou. Spolek archaických nadšenců, který jej přijel „obnovit“, je vlastně rodinné sdružení, které v Sebranicích založili Jiří a Lenka Kmoškoví se svými syny: „Máme čtyři kluky a potřebovali jsme je nějak zabavit,“ vypráví Jiří: „Jezdili jsme po hradech, zájímali se o historii, a pak nás zaujalo zpracování železné rudy. K tomu ale jsme potřebovali hodně dřevěného uhlí, a tak jsme si ho začali vyrábět...“

Postupně začali zkoušet všechna možná vesnická řemesla. „Tak třeba výroba došek na střeche – to musíte začít od vypěstování žita kvůli slámě. Když máte žito, začnete péct chleba, ten ale musí v něčem kynout, a tak jsme začali vyrábět klasické ošatky... Všechno si děláme sami, snažíme se žít soběstačně, jako kdysi. Chováme i ovečky, zpracováváme vlnu,“ vypráví Lenka Kmošková: „Jedna činnost přirozeně vyvolává další.“

Jaké byly jejich první pokusy o stavbu milířů? „Pálení jsme zpočátku zkoušeli jednodušším způsobem v jámě, výsledek je srovnatelný, pro výrobu menšího množství uhlí je to rychlejší řešení. Existuje pár starých knih, kde se popisují technologické postupy, žádní skuteční pamětníci už neexistují, takže jsme prošli vlastní cestou. V Písku jsme použili asi sedm kubíků dřeva, což už je ukázka klasické výroby. Milíře se ale kdysi dělaly mnohem větší, kolem třiceti kubíků dřeva, i když jsou to jen odhady, nikdo vám to dneska už neřekne,“ vysvětluje Jiří Kmošek. Z dobře proschlého tvrdého dříví je přibližně třetinová výtěžnost kvalitního uhlí.

Pálení předchází poměrně náročná práce: štípání dřeva, příprava podkladu a hliněného krytu, stavba dřeva do tvaru milíře a nanášení drnového a hliněného pláště. Prostřednictvím kanálu zvaného král se milíř zapaluje vsypáním žhavých uhlíků. To vše mohou zájemci na místě sledovat, případně se i zapojit do práce. Milíř bude zapálen v neděli 21. 6. v 9 hodin. Čas pálení se pohybuje podle velikosti milíře – rozebrání milíře a rozdávání vypáleného uhlí je naplánováno na sobotu 27. června.

V rámci ukázek vyrábějí v dehtářské píce také vedlejší surovinu výroby dřevěného uhlí – dehet – černou mazlavou hmotu, která se

Jeden z bratrů Kmoškových právě zapálil milíř.

v minulosti používala pro výrobu kolomazi jako základní impregnační a mazací látky. Akce je po celý týden skvělou příležitostí pro písecké školy k praktickému doplnění výuky, na podzim ji využilo několik tříd.

Marcela Skřivanová je vedoucí programů lesní pedagogiky v písecké Lesovně a hlavní organizátorka akce: „Ukázku milíře jsme vymysleli jako něco, co se tu ještě nepředvádělo – a myslím, že to byl úspěch. Velký zájem ale myslím vyvolají stejně jako na podzim i ukázky lesní pedagogiky, vyrábění z přírodnin, mnoho lidí má zájem navštívit luštrnu – mnozí návštěvníci vůbec netuší, co to je. Já myslím, že je zajímavější než celá lesovna.“

Luštrna je rekonstruovaná původní stavba pod lesovnou, která historicky sloužila k luštění šišek – tedy jejich usušení a získání semen. Ke stavbě bohužel neexistuje žádná dokumentace, jediná historická fotka pochází z roku 1938. Semínka se tu získávají dodnes – především z jedlí píseckých lesů. „Ty se pak využívají v místních školkách, kterých mají Lesy města Písku 3,5 hektaru. Z nich pochází většina z dvou set tisíc sazenic, jimiž každoročně zalesňujeme. Jde v podstatě o funkční technickou památku, zřejmě je to dnes jediná fungující sluneční luštrna v republice. Jinak se semena získávají centrálně v Semenářském závodu LČR v Týništi nad Orlicí,“ vysvětluje Marcela Skřivanová.

Kromě sušení semen slouží stavba luštrny jako součást centra environmentální výchovy – zejména při horším počasí je vítanou zastávkou pro školní skupiny, které na lesovnu docházejí na programy ekologické výchovy. Webové stránky Archaických nadšenců: <http://www.sebranice.cz/san>. Více informací o environmentální výchově Lesů města Písku: <http://www.lmpisek.cz>, skrivanova@lmpisek.cz.

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

Stavba milíře a týdenní pálení dřevěného uhlí v září přilákaly desítky zájemců. Pokud jste nebyli u toho, nenechte si tentokrát ujít.

Co se chystá: Zvláštní jednání zastupitelů o prázdných budovách města

Co bude dál s různými nevyužívanými budovami, pozemky a dalšími nemovitostmi v majetku města Písku? O tom bude zastupitelstvo města rokovat na svém zvláštním zasedání 9. července. Na www.piseckysvet.cz si můžete prostudovat původně „neveřejné“ podkladové materiály pro toto jednání.

Všechny městské objekty jsou v materiálu rozdělené na strategické, potřebné a nepotřebné.

Nepotřebný Honziček

Mezi tzv. nepotřebný majetek je zařazen i objekt U Honzička, který právě opustila psychiatrická léčebna, přestěhovaná do nově zrekonstruované části bývalých Žižkových kasáren (viz str. 4). Otázkou je, zda společnost Jaromíra Grégra bude mít i nadále zájem o odkoupení budovy, o čemž v minulosti jednala s městem opakovaně. Vedení společnosti to zatím nekomentovalo.

Zastupitelé dávají najevo, že jejich názor na další osud kdysi proslulého a hojně navštěvovaného zájezdního hostince na úpatí Píseckých hor je velmi různorodý. Například starostka Eva Vanžurová opakovaně přednesla myšlenku, že by město mohlo tento objekt využít ke zřízení chybějícího pobytového hospice – ať už v režii města, nebo některého neziskového subjektu.

Dům U Koulí stále opuštěný

Osudu jedné z nejcenějších budov města, domu U Koulí, jsme se věnovali v říjnovém čísle. Ředitelka Sladovny Tereza Dobiášová tehdy představila návrh, jak tento komplex oživit a využít k obecně prospěšnému účelu. Tzv. kulturní klastř by mohl nejrůznějším kulturním

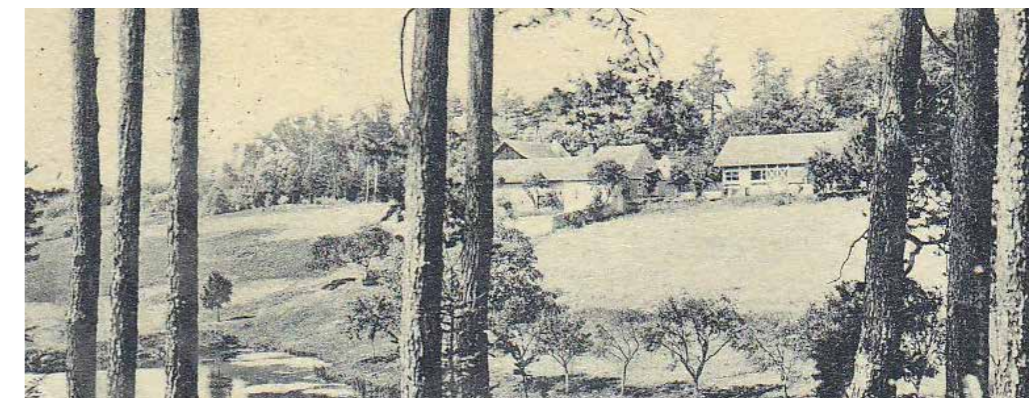
a vzdělávacím subjektům umožnit sdílení prostoru. V článku tehdy Tereza Dobiášová vyzvala další zájemce, aby se přihlásili ke spolupráci – architektky, grafiky, umělce atd.

Spolek Písecký svět se do pracovní skupiny připojil, uskutečnilo se několik schůzek, na nichž vznikla konkrétnější představa, kterou následně skupina dala k dispozici vedení města. Cílem je podle základního pracovního návrhu především zachovat komplex celého domu včetně satelitních domečků a dvorků pohromadě a pokračovat v jeho dosavadní kulturní a vzdělávací tradici. Objekt by samozřejmě měl být zpřístupněn jako

veřejný prostor, a hlavně by se mělo již něco začít dělat, aby se zabránilo dalšímu chátrání objektu. Mezi organizace, které by měly zájem klastř využívat, se vedle Sladovny hlásí Vyšší odborná škola restaurátorská, FAMO Písek, Prácheňská umělecká beseda a obecně prospěšná společnost Institut pro památky. Další zájemci o spolupráci jsou samozřejmě vítáni.

Zřejmě není reálné, že by na náročnou údržbu a vbrzku nutnou rekonstrukci objektu stačilo nájemné hrazené neziskovými organizacemi, vzniká proto analýza možných grantů, ale je pravděpodobné, že by se muselo jednat i o podporu ze strany města. Na druhé straně je záměr v souladu s připravovaným strategickým plánem města. Z Písku totiž podle dosavadních analýz jeho zpracovatelů odchází ve velké míře vzdělání mladí lidé s vyšší přidanou hodnotou práce v produktivním věku – a kulturní klastř by mohl řadě z nich nabídnout možnost podnikat v kreativní sféře a zároveň zůstat v Písku.

ZDENKA JELENOVÁ

Samota U Honzička na dobové fotografii, oblíbený cíl výletníků. Co s ní bude ve 21. století?

Podpoříte v Tesco Charitu v Písku?

V obchodech Tesco po celé republice se hlasuje o nejlepších projektech charitativního programu Pomáháme s Vámi. Podpořit můžete Oblastní charitu v Písku, která by mohla získat 50 tisíc na vytvoření důstojnější zázemí pro svou práci, jež pravidelně pomáhá osobám v nouzi. **Hlasování probíhá od 1. června do poslední červnové neděle.** Nadační fond Tesco v rámci programu rozdělí v regionech 4,5 milionu korun. Za každý nákup nad 200,- Kč získáte hlasovací žeton, který poté můžete vhodit do hlasovacího zařízení. Písecká charita děkuje za každý hlas!

Vzkaz zájemcům o Osvobození 1945

Město Písek nechystá dotisk publikace **Richarda Brusase Osvobození Písku 1945**, která byla vydána k 70. výročí konce druhé světové války. Knižka je plná unikátních archivních fotografií americké a sovětské armády. Pouhé dvě stovky výtisků po padesátikoruně byly rozebrány téměř okamžitě. „Další tisk neplánujeme, musel by se předem ukázat dostatek zájemců, do zásoby nic vydávat nebudeme,“ potvrdila Edita Kučerová z odboru kultury.

Druhý díl Zmizelého města na pultech

Po prvním díle Zmizelého města se autoři zaměřili na výročí konce II. světové války. Fotograf Zdeněk Javůrek vybral fotografie z období protektorátu a osvobození města Písku, z nichž mnohé jsou zveřejněny vůbec poprvé. Unikátní fotografie doprovodil glosami opět písecký G. Klaban. Autoři připravují besedu s promítáním fotografií a také dalších fotografií z tohoto období, které zobrazují život lidí ve čtyřicátých letech. Mnohé z těchto fotografií jsou z ateliéru známého novináře a fotografa Františka Petříka. V říjnu by měl následovat díl třetí.

Je rozhodnutí zastupitelů zlikvidovat obecně prospěšnou společnost správné?

CENTRUM KULTURY je mrtvé, ať žije Centrum kultury!

Ano je to tak, ač je to k nevíře, na píseckém kulturním poli se dějí velké věci. Na jednání zastupitelstva dne 23. dubna odhlasovali koaliční zastupitelé poměrem 15 z 27 záměr zahájit likvidaci obecně prospěšné společnosti Centrum kultury Písek, o. p. s. a zároveň založit nové Centrum kultury Písek – tentokrát jakožto příspěvkovou organizaci. Pokusme se rozebrat v širším kontextu argumenty pro a proti.

Zdánlivě pouhá formální věc, která se z počátku může jevit jako banální formální transformace o. p. s. na organizaci příspěvkovou, je ale krokem zásadním. Proč? Jedná se o klíčový subjekt na poli písecké kultury, a proto si tento krok zaslouží náležitou pozornost.

Kultura v Písku

Na celou oblast kultury v Písku se vynakládá z obecní pokladny v současnosti přibližně 35,7 milionů korun, to jest asi pět procent rozpočtu města. V porovnání s jinými městy v České republice nedáváme ani málo, ani nijak výrazně moc (v roce 2013 u 42 obdobných obcí velikosti 20-50 tis. obyvatel činil průměr 1200

Kč na osobu; v Písku je to 1257 Kč/os. Zdroj: www.rozpocetobce.cz).

V kultuře máme v našem městě tři silné hráče: Centrum kultury Písek o.p.s. s ročním příspěvkem od města zhruba 10,4 mil. Kč. (29% všech prostředků na kulturu ve městě), Sladovna Písek, o.p.s., s 9,27 mil. Kč (26%) a příspěvkovou organizaci Městská knihovna – 8,89 mil. Kč (25%). Tyto tři organizace čerpají celkem asi 80 procent všech prostředků na kulturu ve městě. Zbýlých přibližně dvacet procent (tzn. 7,17 milionů) se rozděluje převážně na podpory v grantovém řízení a na zajištění gratulací seniorům, vítání občánků, psaní kroniky chod odboru a podobně.

Centrum kultury je tedy klíčovým hráčem, který čerpá největší díl z veřejných prostředků. Za tyto peníze zajišťuje provoz a činnost kulturního domu, divadla, kina, letního kina, výstavní síně Portyč, koncertní síně Trojice, organizuje některé akce v Palackého sadech, městskou slavnost, ples města apod.

Je třeba také zmínit, že příspěvek od města činí pouze zhruba 43% příjmů Centra kultury. Zbývající část tvoří převážně (56%) příjmy ze vstupného a z pronájmů svěřených prostor (14,75 mil. Kč, tedy průměrně asi 160,-Kč na jednoho návštěvníka akce CK). Necelé 1% tvoří příjmy z darů a grantů. Celkové příjmy byly v roce 2013 26,39 mil. (zdroj: výroční zpráva za rok 2013).

Knihovna, Sladovna, změny...

Je třeba si uvědomit, že v současné době se na poli kultury dějí poměrně zásadní změny. Klíčoví hráči usilovně pracují na svém rozvoji či transformaci. Knihovna se bude přesouvat a rozšiřovat, což znamená nejen nové prostory v bývalé Komenského škole, ale hlavně rozšíření její činnosti, aby vybudovala knihovnu pro 21. století. Sladovna v současnosti postupně otvírá právě dokončenou nově zrekonstruovanou středovou část a veřejně projednává zásadní vizi dokončení a naplnění celého domu.

Bezprostředně po volbách došlo na městském úřadě k reorganizaci a personálním změnám odboru, pod který spadá kultura. V současnosti se horečně pracuje na změně městského grantového programu na podporu kultury. A najednou, jakoby z čistého nebe, překopáváme podstatu fungování centra kultury. To se ale vše děje bez předloženého a jakkoli projednaného konceptu, nebo řekněme bez strategické vize, jak to vše má podle představ nového vedení města vlastně fungovat.

Stávající bezzubý, nekonkrétní Strategický plán rozvoje kultury města Písek do roku 2020 (pocházející z roku 2005, upravený v roce 2008) je již nepoužitelným materiálem. Ostatně tento dokument nikdy nebyl koncepčním materiálem, dle kterého by se kultura v Písku jakkoli strategicky řídila. Místo toho odbor podrobně projednává reformu grantového řízení, které je z pohledu vyčleněných financí pouhou marginálií.

Kulturní veřejnost se diví

Již řadu let se u nás vede v odborných kulturních kruzích rozsáhlá debata na téma nutnosti transformace nevyhovujících příspěvkových organizací působících v kultuře na novou právní formu, takzvané Veřejnoprávní instituce v kultuře. Zjednodušeně řečeno by se mělo jednat o samostatné instituce, které svým charakterem řízení a správou budou daleko blíže současným obecně prospěšným společnostem (jež od 1. ledna 2014 už není možné založit), než organizacím příspěvkovým.

V programovém prohlášení současné vlády z února 2014 se jasně píše (v části 3.10 Ministerstvo kultury): „Vláda přijme zákon o veřejnoprávní instituci v kultuře, který odstraní nedostatky dnešních příspěvkových organizací, odpolitizuje je a zajistí jejich stabilní financování...“ Tento závazek je potvrzen i ve Výhledu legislativních prací vlády na léta 2015 až 2017. Rozhodnutím koaličních zastupitelů našeho města, jmenovitě viz www.piseckysvet.cz, jdeme ale nepochopitelně proti proudu. Jsme opravdovou raritou v rámci celé republiky, a to i v kontextu dění v okolních státech EU, např. v Německu či Rakousku; v situaci, kdy se očekává nejspíše do dvou let vydání nové právní úpravy na fungování kulturních organizací, my v Písku transformujeme kvalitativně lepší právní formu obecně prospěšné společnosti, zajišťující činnost Centra kultury, na zastaralou a přežitou příspěvkovou organizaci.

Nejspíš nás tedy čeká v horizontu dvou až čtyř let další transformace příspěvkovky na veřejnoprávní instituci v kultuře. O vytváření stabilního prostředí a dobrých podmínek pro dlouhodobé fungování Centra kultury se v případě Písku tedy nedá mluvit.

Proč tedy?

Ptejme se tedy, proč vedení města a koalice tvrději prosazuje přeměnu na „příspěvkovku“ místo stávající o.p.s. V materiálu pro jednání zastupitelstva, na jehož základě byla 23. 4. schválena transformace, se vše jeví jako jednoznačně výhodná záležitost. Píše se zde v podstatě jen o pozitivěch, jako by transformace nepřinášela téměř žádná negativa.

Materiál uvádí výčet konkrétních výhod příspěvkové organizace jako je: přímé řízení prostřednictvím odboru, přímý vliv na chod organizace, přehledná a rychlá zpětná vazba. Všechny tyto „výhody“ ale ve skutečnosti zvyšují negativní politickou závislost organizace s přímým spojením s vládnoucí garniturou. Dlouhodobě problematické je také přímé navázání na rozpočet města, které může vést v důsledku k neefektivnosti a ne hospodárnosti, a to také díky vnitřním předpisům města. Jedná se například o nutnost dodržet tabulkové platy, nemožnost větší motivace k výkonům, dle vnitřních směrnic města každou zá-

Divadlo na ulici – jeden z letošních projektů, podpořených z grantového systému města. Foto Zdenka Jelenová

ležitost nad 40 tisíc musí projednat rada města – to všechny procesy velice komplikuje.

Také se zmiňuje přehlednost a lepší kontrola – to je ale velmi sporné, příspěvková organizace například nemá povinnost veřejně vydávat pravidelné výroční zprávy o své činnosti, včetně auditu a výsledků hospodaření za příslušný rok. Hloubkovou kontrolu užití příspěvku ze strany města je možno činit již dnes. Ostatně současná rada v květnu projednala bez připomínek plnění rozsahu služeb, které si v roce 2014 město objednalo u Centra kultury.

V důvodové zprávě jsou uvedeny pouze dvě nevýhody. Větší administrativní náročnost pro odbor – nutno doplnit také pro vedení organizace a vedení města, které to nebylo doposud ochotno dělat u zřízených o.p.s. K tomu se váže druhá zmiňovaná nevýhoda: podstatně více projednávaných materiálů v radě města.

Chybí ale také zásadní výčet toho, oč transformací o. p. s. na příspěvkovou organizaci přijdeme. Jedná se zejména o pružnost, flexibilitu, větší volnost řízení organizace, téměř nemožné zajištění vícezdrojového financování vlastní činnosti (nebude možné žádat o dotace, granty z jiných než městských prostředků – což se ku škodě věci pod dosavadním vedením Centra kultury prakticky nevyžadovalo, firemní dárcovství). Místo toho nás čeká množství legislativních překážek omezujících fungování příspěvkových organizací, přijde o svébytnost a zajištění kontinuity fungování organizace – negativní je přímé spojení s volebním čtyřletým cyklem, podléhající přímým politickým vlivům z vedení města...

Kratší opratě

Oč tady jde ve skutečnosti? Ve zdůvodnění, proč zahájit proces transformace, se píše: „... bylo zahájeno šetření, zda činnosti Centra kul-

tury Písek, o.p.s., není výhodnější poskytovat jako příspěvková organizace, a to v souvislosti s možnostmi rozsáhlejší přímé kontroly a transparentnosti účetnictví společnosti.“

Z výše uvedeného vyplývá, že hlavním transformačním důvodem není ani tak snaha o hlubší reformy, ale potřeba současného vedení města získat přímý vliv na řízení organizace. V současnosti totiž je obecně prospěšná organizace samostatný subjekt, který vede jeho ředitel. Ten je jmenován správní radou, která rozhoduje o základních koncepčních otázkách fungování organizace. Ředitel má velké pravomoci, ale také velkou odpovědnost. Odvolává ho správní rada.

Zakopaný pes bude asi v tom, že současná správní rada je složená převážně ze zástupců opozičních stran – tři za ČSSD (předseda Ondřej Veselý, Roman Ondřích, Jindřiška Kudrlová) a pirát Martin Brož. Koalici reprezentuje Michal Drnec (TOP 09) – je zajímavé, že jako jediný člen koalice pro transformaci nezvedl ruku; šestým členem je Otakar Dvořák. Správní rada se obměňuje dle zákona postupně, ideálně po jedné třetině zástupců. Funkční období členů je tříleté. Změnit vedení organizace běžným způsobem je tedy proces dlouhodobější.

Vedení města je ale netrpělivé a evidentně nechce čekat na postupné ovládnutí správní rady. A proto zvolilo cestu zrušení celé o.p.s a zřízení nové příspěvkové organizace, kde je přímý vliv z podstaty zajištěn. V ten okamžik totiž ředitel řídí rada města. Toto řešení ale vůbec není nutné. Dle nálezů ústavního soudu je zřizovatel oprávněn vyměnit téměř kdykoliv celé osazenstvo správní rady; odůvodňuje to tím, že právo zřizovatele na zajištění výkonu jeho zájmů je právem nadřazeným. Ač to na radnici dobře vědí, nemají k tomu dostatek politické odvahy, proto se celá věc zaobaluje do hávu „transformace“.

/pokračování na str. 10/

Květnové absolventské představení studentek eurytmie v Divadle Fráni Šrámka. Foto Zdenka Jelenová

Centrum kultury je mrtvé, ať žije...

/dokončení/

Co nás to ale bude stát?

Dle podkladů pro dubnové zastupitelstvo budou transformační náklady v roce 2015 činit pouhých 75 tisíc korun + eventuální odstupné a další náklady, které zatím nelze vyčíslit. Podmínkou je schválení rozpočtové změny – úspora mzdových nákladů na ředitele o. p. s. ve výši 303 tisíc.

Správní rada Centra kultury nechala následně vyčíslit předpokládané náklady spojené s likvidací a zrušením o. p. s. – jsou odhadovány na 4,1 mil. (0,5 mil. náklady likvidace, 1,6 mil. odstupné zaměstnancům, 2 mil. náklady spojené s převodem majetku o. p. s.). O tomto materiálu bude na popud předsedy správní rady, zastupitele Ondřeje Veselého, zastupitelstvo jednat 11. června. Zároveň ale bude z podnětu starostky Evy Vanžurové projednáno schválení těchto transformačních nákladů a navrženo jmenování likvidátora o. p. s.

Výběrové řízení: na koho?

Jak u o. p. s., tak u příspěvkové organizace je pro dobré fungování klíčové mít dobrého ředitele s jasnou vizí. K 31. březnu 2015 ze zdravotních důvodů ukončil svou dlouholetou činnost dosavadní ředitel Ctirad Havel. Město vypsaló výběrové řízení na nového ředitele. Co ale po něm vlastně budeme chtít? Chceme „údržbáře“ stávajícího stavu, nebo vizionáře, který ožíví kulturu ve městě a přinese nové progresivní pojetí? Co má zajišťovat, co má reformovat, čeho se má zbavit a co nového od něj očekáváme? To se věru nikde nedočteme, vedení města v tom zřejmě nemá jasno.

Na takto vypsané výběrové řízení ale těžko seženeme kvalitní uchazeče. Nevíme, co chceme, jak si to tedy máme dokázat vybrat? Nový ředitel je velkou příležitostí pro podstatné změny a také pro nastavení nové, efektivní spolupráce mezi městem a Centrem kultury. Toto výběrové řízení ale tuto příležitost maří. Celé to umocňuje fakt, že se nehledá ředitel o. p. s., ale zastaralé příspěvkové organizace. Člověka znalého art-managementu to nejspíš odradí.

Co by mělo vedení udělat?

Pokud budeme předpokládat, že platí definovaná vize kultury: „V dlouhodobém horizontu se chce město Písek stát centrem kultury, které má významně postavení jak v regionálním, tak republikovém a mezinárodním měřítku“, je třeba jasně definovat, co vlastně město chce. Prostředků do kultury je dáváno relativně dostatek na to, abychom vytčenou vizi naplňovali. Je ale nezbytné přijmout dlouhodobý závazek města udržet financování kultury na úrovni přinejmenším 5 % z celkového rozpočtu města. Jedná se o veřejnou službu pro nás i naše město,

kteřá navíc dokáže i generovat další zisk, např. podporou cestovního ruchu, zvyšuje atraktivitu města, buduje jeho dobrou image, vytváří ekonomický potenciál, přináší druhotně příjmy do obecní kasy prostřednictvím daní, které zaplatí všichni, kdož na akcích utrácí své peníze nebo poskytují jakékoliv služby.

Jak na to? Minimální služby...

Podle mne je třeba urychleně začít strategicky plánovat a definovat nezbytné minimální kulturní služby, které vytvoří základní kostru kultury ve městě. Definované minimum by muselí adekvátně zajistit, či zadat jejich realizaci u jiných subjektů.

Abych byl konkrétní, jedná se například o výpůjční služby knihovny, výstavní činnost Sladovny, zajištění provozu kulturního domu, promítání v kině, činnosti divadla, zajištění velkých kulturních akcí a žánrové pestrosti (např. Koncerty: vážná hudba, dechovka, jazz, alternativa...). Tyto kulturní služby však musí být definovány jen v co nejmenším, nezbytném minimu. Co jde zajistit efektivně jinak, ideálně soutěží konkrétních záměrů, nedávejme nikomu napřímo, ale nechme o to soutěžit všechny poskytovatele kulturních akcí v již fungujícím grantovém řízení.

Muselo by ovšem dojít k posílení grantového systému na úkor přímo rozdělovaných příspěvků. Je totiž jednoznačné, že velké molochy většinou jsou mnohem dražší pro pořízení těchto služeb. Je to logické, platí se obrovský aparát organizace, nemají motivaci zajišťovat věci na dobrovolnické bázi a nepotřebují shánět dofinancování z jiných zdrojů. Naopak v grantovém řízení dokážeme efektivněji vybrat nejkvalitnější produkt za přijatelné peníze.

Příkladem jsou třeba dětská divadla, rockové koncerty, minoritní žánry, které lze zajistit různými provozovateli v mnoha zařízeních. Je přítom třeba hlídat, abychom z veřejných peněz nepodporovali například nepřeborné množství rockových koncertů na úkor např. vážné hudby či folklórních vystoupení. To ale je možné jednoduše regulovat. Definované kulturní služby zajišťují minimum a město to musí adekvátně finančně zajistit. V grantech dostává přednost to, co v definovaných kulturních službách zajištěno není a v rámci finančních možností se vybírá pestrá skladba žánrů a akcí.

Právě definování minimálních kulturních služeb je základem pro tvorbu nového strategického plánu kultury. Chceme kino každý den, máme provozovat divadlo vlastními silami, musíme za každou cenu udržet kulturní dům, není v Písku příliš galerií financovaných z města, do jaké

míry zajistíme, aby si jednotlivé organizace zřizované nebo placené městem vzájemně „nelezly do zelí“? To jsou otázky, na které je třeba hledat urychleně odpovědi. Z toho nám následně vyplyne, co máme, či nemáme z veřejných prostředků financovat, abychom měli ve městě pestrou a co nejkvalitnější kulturní nabídku. Na místo toho však odbor a vedení města činí nekoncepční kroky, jako třeba reformu grantových pravidel bez širšího kontextu řízení celé oblasti kultury, nebo nesmyslnou transformaci Centra kultury bez jasného zadání, co očekává od chystané změny.

Prosím, vytvořme nejprve smysluplnou vizi kultury, a pak teprve číňme příslušné systémové kroky změn jednotlivých organizací.

Závěrem

V současné situaci je navrhovaná transformace Centra kultury, naprosto nepřipravená, nekoncepční a drahá rozmařilost, a to jen proto, aby mohlo vedení města napřímo ovládat tento subjekt. Toho se ale stejně tak dá dosáhnout ve stávající o. p. s. za nulových nákladů. Místo toho všichni zaplatíme zbytečný rozmar současné koalice, vyčíslený správní radou až na 4,1 milionu. Navíc lze očekávat, že za pár let nás čeká nová transformace Centra kultury za opětovných nemalých finančních výdajů.

V takovém systému se ale nedá smysluplně tvořit jakýkoli dlouhodobější koncept fungování kulturní organizace. Lituji tedy nového ředitele a nás všechny, které postihne několikrát rozmětaní toho, co i přes všechny neduhy alespoň nějak funguje již deset let. Navrhované změny rozhodně k lepšímu nevedou. Lze doporučit jen jediné. Zastavte započatou transformaci Centra kultury a věnujme se hledání funkčního modelu budoucího fungování a financování kultury v našem městě. Ještě je na to čas.

MARTIN ZBORNÍK

Skvělá akce Městské knihovny: Noc literatury. Petr Putna na jednom ze stanovišť. Foto Z. Jelenová

Sladovna se v nové expozici dotýká esence svých základů – a jak dál?

Písecká Sladovna se v květnu dočkala dalšího zásadního rozšíření, ve zrekonstruované středové části budovy s dochovaným technologickým zařízením byl zahájen provoz originální expozice Sladovnictví. Zajímali jsme se, jakým směrem by se Sladovna, která je stejně jako dosud Centrum kultury obecně prospěšnou společností, chtěla dále ubírat.

Z celkových nákladů 22 milionů na novou expozici pokrylo město Písek z vlastní pokladny zhruba třetinu, zbývající část získalo z dotace ROP. Rekonstrukci se podařilo zrealizovat za pouhých osm měsíců a nové prostory zaujímají přibližně dvacet procent celkových ploch budovy – cca 1.350 m². První etapa rekonstrukce Sladovny probíhala v letech 1995 až 2007 a uvedla do provozu 60 procent ploch (cca 4.150 m²).

Pohled do historie

V těsném sousedství pivovaru, který existoval v jižním křídle královského hradu od 16. století, byl v letech 1862-64 vystavěn pivovar nový. Jeho provoz však už po dvaceti letech ukončilo otevření nového pivovaru na kraji města. Tehdy se společenstvo píseckých Právovárečných měšťanů rozhodlo k odvážnému kroku: přebudovat pivovar na gigantickou moderní sladovnu, která od roku 1887 zpracovávala novými metodami ječmen od místních sedláků a dodávala slad do tuzemských pivovarů i do Lince a Mnichova. Po zestátnění v roce 1949 ukončil písecký pivovar svou činnost v roce 1952, sladovna v roce 1973. Unikátní technologie však dodnes zůstává pevnou součástí objektu a bylo žádoucí ji zpřístupnit.

Klíč ke Sladovně

Ředitelka Sladovny Tereza Dobiášová říká, že expozice pro ni byla na počátku tak trochu nechtěně dítě, což už ale teď – po jejím otevření – neplatí. Musela se kvůli ní vydat „na cestu k poznání pivní kultury, historie a kořenů sladovny, která se ale pro ni záhy stala fascinující a obohacující“. Expozice sladovnictví je podle ní klíčová pro celý dům a musí se s ní dále pracovat při dokončení celkové koncepce.

Čím je nová expozice cenná? Jak by na ni mohl navázat další rozvoj Sladovny?

Tereza Dobiášová: Expozice sladovnictví odkrývá a očisťuje původní zařízení, která nesla hlavní funkci, hlavní smysl Sladovny. Z tohoto úhlu pohledu se tak vlastně navracíme ke

kořenům téhle budovy. Nejsme je schopni v tuto chvíli znovu provozovat, ale jsme schopni ukázat, jak fungovaly, pochopit kontext doby, v níž vznikaly. A to je – z historického hlediska, z hlediska vědomí identity objektu – velmi cenné. Zároveň nová expozice otevírá další možnosti rozvoje. Do budoucna bychom mohli pravděpodobně zpřístupnit alespoň jeden z komínů a vybudovat na něm vyhlídku. Můžeme také začít uvažovat o tom, že bychom znovu mohli alespoň v malém množství ve Sladovně vyrábět slad a pak třeba i vyrábět a prodávat vlastní pivo. Pokud se nám tohle podaří, mohlo by to být velmi významné z hlediska cestovního ruchu a tím pádem ve výsledku i pro ekonomickou stabilitu Sladovny.

Jaké hlavní novinky předpokládá koncepce budoucího rozvoje Sladovny?

T.D.: Je to první koncepční materiál, který se komplexně zabývá celou budovou. V podstatě stabilizuje koncepci galerie hrou a zakládá infrastrukturu pro to, aby galerie hrou mohla fungovat pro rodiny s dětmi jako bod turistického ruchu celorepublikového významu. Navrhuje náplň pro doplnění aktivit a využitelnosti pro zbytek budovy. Koncepce promyšlí ekonomickou udržitelnost organizace v kontextu potřeb společnosti, ale i tohoto konkrétního provozu – vyvažuje neziskové aktivity v části dnes již fungujícími aktivitami ziskovými. Konkrétně řeší restaurační provoz, kavárnu, stálý herní provoz galerie hrou, sály pro pronájmy... Programově nový, experimentální, je projekt kreativního inkubátoru – centra, které podporuje rozvoj kreativity jako základu podnikání.

Jaký bude následovat postup, termíny? Kolik to bude stát z hlediska investic i provozu?

T.D.: V současné době se k materiálu vyjádřila správní rada Sladovny, materiál byl představen vedení města a bude představen zastupitelstvu. Pokud ho město přijme, budeme řešit pravděpodobně navazující analýzy, začne se hledat cesta k projektantskému řešení budovy

Tomáš Novotný má na starosti lektorské programy. Foto z nové expozice Sladovnictví Zbyněk Konvička

a začneme připravovat podklady pro rozpracování do případných žádostí o investiční dotace z grantových schémat EU. Když všechno půjde dobře, umím si představit žádosti o dotace zhruba v horizontu dvou let. Ale jsme opravdu úplně na začátku a neodvážím se odhadnout ani přibližný harmonogram, ani velmi zhruba naceň investiční náklady. Co se provozních nákladů týče, při přípravě koncepce jsme vycházeli z toho, že není pravděpodobné, že by město přispívalo ročně vyšší částkou na provoz než dosud, takže jsme ve všech propočtech pracovali s tímto údajem. Kateřina Melenová, autorka studie, vypracovala hrubý provozní rozpočet, který ale byl poměrně silně připomínkovaný, což je v téhle fázi pochopitelné – pohyblivých faktorů je ve chvíli, kdy pracujete na úrovni vize, obrovské množství.

Co by měla Sladovna dávat nám všem – domácím i turistům?

T.D.: V historii Sladovny je to zaklíčováno: je to kulturní srdce a centrum města – v místě původního hradu, chráněné, ohraničené a spojené s řekou – a také jde o vývozní artikl – stejně jako byl v dobách největší slávy Sladovny slad. V jádru Sladovny jsou stále děti, stejně jako je slad v jádru piva. Jako slad tvoří bázi piva, tak děti a jejich hry, skrz které poznávají svět, tvoří bázi naší kultury, smysl jejího pokračování.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Podrobné materiály na www.piseckysvet.cz: Koncepce rozvoje Sladovny – Kateřina Melenová, Historie pivovarnictví a sladovnictví v Písku – Jiří Prášek.

TEPLÝ BAZÉN nabídne bezpečnou pohodu

Projekt Centra péče o matku a dítě navazuje na více než dvacet let fungující soukromou ordinaci praktické lékařky pro děti a dorost paní MUDr. Jitky Borošové, která je hlavní iniciátorkou. Zajímavou součástí nabídky je speciální bazén s teplou vodou.

„Právě jsme zahájili zápis do kurzů konaných v bazénu, je o ně veliký zájem,“ říká MUDr. Pavel Boroš. Kurzy začínají druhý týden v září. Bazén je určený výhradně pro děti s rodiči a nabízí nejrůznější kurzy pro děti od šesti měsíců po předškoláky, proto jsou na něj kladeny vysoké nároky ohledně hygieny.

„Dneska se bere jako jakási móda bazén se slanou vodou – ale je třeba si uvědomit, že jde rovněž v podstatě o chlorovou úpravu vody. Ze slané vody se elektrolýzou vyrábí chlornan, který dezinfikuje nečistoty v bazénu. Ale přítomná sůl vylučuje využití kvalitní vzduchotechniky, která si se slaným vzduchem nerozumí,“ vysvětluje jednatel společnosti Ing. Roman Boroš, proč dali přednost vodě sladké. V bazénu budou využívat moderní technologii – autonomní stanice s vlastní malou laboratoří, která neustále hlídá kvalitu vody podle platné normy a dávkuje tekutý chlornan v nejnižším možném množství. Také použitá UV lampa umožní snížit množství chlóru na minimum. Volný chlór obsažený ve vodě přitom běžně nezaznamenáte, není dráždivý ani není nijak cítit. Pokud někde páchne bazén chlorem, znamená to, že voda obsahuje chlór vázaný na nečistoty – a tedy tam zanedbávají čištění vody.

Voda v novém bazénu bude mít stálou teplotu minimálně 34 stupňů, vzduch bude o dva stupně teplejší. Velké investice si vyžádala jedinečná vzduchotechnika, která udržuje vlhkost teplého vzduchu na únosné míře.

Od malička do vaničky

Novorozenci se mohou začít seznamovat s vodou ve speciální vaničce, hned po první várce očkování, tedy přibližně ve třech měsících. Jde o velkou vanu s bazénovou technologií, v níž se po každém použití bude vyměňovat voda. Individuální cvičení probíhá pod dohledem zkušené lektorky. V tomto věku mají děti ještě přirozený reflex zadržet pod vodou dech, který je možno rozvíjet. Lze ovlivnit drobná opožďení ve vývoji, svalové dysbalance a podobně.

Kurzy pro děti s rodiči

Přibližně od půl roku věku již mohou děti do bazénu, do kurzů určených vždy pro pět dětí s rodiči. Seznamují se s vodou, posilují svá tělíčka a učí se základům plaveckých dovedností. Nejde ještě o plavání, ale spíše o zdravotně-pohybový pobyt ve vodě, děti se seznamují s vodním prostředím a poznávají základní abecedu potápění. Vše probíhá zábavnou formou pomocí her, písniček a říkanek. Z bazénu je videopřenos do kavárny, kde může druhý z rodičů celé dění sledovat u kávy. Plavání je obzvláště důležité pro rodiče, kteří mají ze svého dětství negativní zkušenosti s vodou, mohou mít až panický strach z vody, který pak nevědomky přenašejí i na dítě. Toho je možné se v kurzech zbavit.

Starší děti se s pomocí her postupně učí základním plaveckým technikám. Od tří let je sice možno přijímat děti do kurzů plavání i samotné, ale provozovatelé centra to v tomto věku ještě nedoporučují – jediné pro opravdu zkušené děti, které už absolvovaly předchozí kurzy. Ostatní mohou nadále docházet s rodičem.

Přínosy, nebo rizika?

Dětské lékaři se úplně neshodují v tom, zda je plavání pro malé děti jednoznačně přínosem, nebo má rizika. Někteří je dokonce vůbec nedoporučují, a to především kvůli společné přítomnosti dítěte ve vodě s cizími dospělými lidmi. „Pokud dítě trpí například alergií nebo ekzémem, je to samozřejmě na velmi důkladné zvažení a poradu s pediatrem, ale zdravému dítěti se ve speciálním, správně udržovaném bazénu nic stát nemůže,“ vysvětluje MUDr. Pavel Boroš: „Pro dítě i maminku jde o zdroj nových zajímavých zážitků, plavání má vliv na správný psychomotorický vývoj, jde o takovou posilovnu pro kojence.“

Dětskému plavání jsou vyhrazeny pondělí až čtvrtek, v pátek pak kurzy pro těhotné a v so-

Centrum péče o matku a dítě
Erbenova 1436/5, Písek
tel.: +420 777 545 115
e-mail: info@centrum-pece.cz
www.centrum-pece.cz
blog.centrum-pece.cz
facebook.com/centrum.pece

botu je možno si bazén pronajmout. Neděle je sanitárním dnem, kdy se bazén kompletně čistí.

Cvičení pro těhotné

Aquagym pro těhotné je nejzdravější forma cvičení pro gravidní ženy. Cvičení má blahodárný vliv na zdraví především proto, že se cvičí v odlehčených kloubech. Nabízí možnost pohybu i takovým klientkám, pro které by bylo cvičení na podložce omezující, nepohodlné či dokonce bolestivé vlivem rostoucího břicha. Cvičení v příjemně teplé vodě navozuje klid, harmonii a relaxaci. Úroveň cvičení se liší individuálně, podle stupně těhotenství či kondice klientky, využívá se aqua-jogging, aqua-aerobik, stretching, plavání a relaxace.

Aquahealing vás pohýčká

Zvláštní formou, kterou nabízí centrum jako jediné v jižních Čechách, je aquahealing – jde o individuální práci fyzioterapeuta s klientem, relaxačně-rehabilitační metodu, kdy terapeut klienta nadnáší, manipuluje s jeho tělem v maximálním uvolnění. Pomáhá to například při bolestech zad a kloubů, odbourává stres.

Ceník:
Vaničkování: 350,-/45 min.,
kurzy: 10 lekcí 3 000,-, aquagym pro těhotné: 150,-/45 min., volné plavání (dítě+doprovod): 110,-/45 min., aquahealing: 890,- /60 min.

V Galerii Horizont vystavuje Tom

V Galerii Horizont v Masných krámech vystavuje svá výtvarná díla až do 3. července **Tomáš Baumann**, který je jedním z klientů sociálních dílen organizace Horizont (kde jsme byli na návštěvě v květnovém čísle Píseckého světa).

Na snímku ze slavnostní vernisáže předává mladému výtvarníkovi nádhernou růži Jindřiška Trtková, předsedkyně spolku. Tomovy obrázky jsou opravdu působivé, některé z nich najdete ve fotogalerii na www.piseckysvet.cz, ale raději si je přijďte prohlédnout naživo; Písecký svět rozhodně doporučuje návštěvu!

ZDENKA JELENOVÁ

Písecká výtvarnice v Chanovicích

V sobotu 4. července se koná Den řemesel v zámeckém areálu a skanzenu v Chanovicích. Jednou z doprovodných akcí je výstava **Dcery Eviny**, která zahrnuje tři souběžné výstavy: 1. Paličkované krajky členek Krajského klubu Klatovy, 2. Fotografie Dany Matějovské z Kasejovic, 3. **Obrazy Evy Chovancové z Písku, členky Prácheňské umělecké besedy.** Akce začíná v 9.45 hod. Výstava potrvá do 21. srpna. Chanovice najdete přibližně 10 km od Blatné směrem na Plzeň.

Zlatý vrch nabízí vzdělávání občanům menších obcí

Dobrovolný svazek obcí Zlatý vrch získal v loňském roce finanční podporu z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (OPVK) pro projekt Společně pro další vzdělávání.

Projekt byl zahájen 1. července 2014, ukončen bude 30. června 2015. Zavádí chybějící nabídku dalšího vzdělávání v menších obcích regionů Jihočeského a Královhradeckého kraje. Jedná se o projekt zaměřený na zkvalitnění dalšího vzdělávání ve venkovských oblastech, kde je významně ztížena dostupnost vzdělávání dospělých. Kurzy jsou určeny pro obyvatele obcí/měst do dvou tisíc obyvatel.

Cílem projektu je zvýšení kvality odborných a obecných kompetencí venkovských obyvatel v dotčených regionech, prostřednictvím dalšího vzdělávání v tematických oblastech:

- **právní vzdělávání** (práva a povinnosti občanů dle nového Občanského zákoníku)
- **ICT vzdělávání**
- **spotřebitelská gramotnost** (práva spotřebitele dle nového Občanského zákoníku).

Projekt se chýlí ke konci, k 17. dubnu bylo úspěšně podpořeno 180 účastníků kurzů vzdělávání. Nyní probíhají poslední ICT kurzy v Drahonicích, Kestřanech a Skuhrově.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

INZERCE

ODDLUŽENÍ

vyřešíme i Vaše dluhy
zastavíme vymáhání či exekuce
rychle, diskrétně, spolehlivě
Písek - Velké náměstí 4
Strakonice - nádraží ČSAD
tel : 602 134 647
volejte - prozvoňte - sms
www.ab-finance.cz

VAZBA KNIH A ČASOPISŮ

tiskárna **miraprint**

Písek, Tyršova 63/18 (bývalý ARTIK INTERIER)

www.miraprint.cz

O míru, ne o válce diskutovali mladí ve Wetzlaru

Sedmdesát let míru v Evropě, tak znělo téma mezinárodního workshopu mládeže pořádaného městem Wetzlar 2.–9. května. Zúčastnily se i studentky Gymnázia Písek.

K této příležitosti přizval Wetzlar i svá partnerská města, tj. francouzský Avignon, britský Colchester, rakouský Schladming, německý Neukölln z Berlína či Ilmenau z Durynska, ital-

ské město Sienna a v neposlední řadě i Písek. Naše delegace, podobně jako ostatní, byla tvořena čtyřmi studentkami Gymnázia Písek (J. Doubková, T. Glazerová, A. Hroudová,

B. Mikšíčková) a učitelkou Evou Kadlecovou. Workshopy tvořící hlavní program obohatily doprovodné akce – návštěva památníku Point Alpha, historického města Fuldy nebo velkolepého koncertu s názvem Evropa a Mír, na kterém vystoupili muzikanti ze sedmnácti zemí.

Americko-francouzská diskuze

Zpestřením workshopů byla živá diskuse vedená francouzskou konzulkou Sophie Laszlo a americkým konzulem Kevinem C. Milsem, kteří byli připraveni zodpovídat otázky týkající se současných problémů Evropy. Po celou dobu jsme byli v kontaktu se studenty posledního ročníku Goetheschule. Každý den naši spolupráce jsme si naplno užili, získali nové zkušenosti i vědomosti a navázali nová přátelství.

Rádi bychom poděkovali za podporu Městu Písek, Krajskému úřadu v Českých Budějovicích a Nadačnímu fondu Gymnázia Písek.

JANA DOUBKOVÁ,
TEREZA GLAZEROVÁ

INZERCE

Vykulená Sova Kavový Klub

Program červen 2015

5. června od 20:00 hod - Literární večer 65. pole - Vit Kaleb, Tomáš Brandejs, Milan Šterg, Petr Meno a hosté. Hudbu doprovod u podání písecké kapely Zvonění Ovoc.

16. června od 19:30 hod - Koncert Mirko Mikšochovi - Slovanská písničkářka vycházející hvězda folklorní hudby s jedinečným hlasem.

20. června od 20:00 hod - Koncert Nika & In Basement - Digitální písně, bese, ukulele, kytary a drumy machine.

26. června od 20:00 hod - Koncert Vasilão Rubas - Folk-reggae-punkové duo. Nepálitě, trefně a otupně texty, neotřelá a přítomná chytlastá melodie, k tomu střídavá instrumentace, generová zajímavé aranže - to vše je Vasilão Rubas.

www.VykulenaSova.cz

V červnu vyvrcholí oslavy 130 let českého lesnického školství

Slavte s píseckou lesnickou školou!

Kasaři v píseckém lesnickém internátu

Dne 1. června vloupli se do kanceláře správy lesnického internátu v Písku neznámí kasaři, kteří zde otevřeli hasákem boční stěnu ohnivzdorné pokladny i stěnu tresoru, v němž však peníze nenalezli. Proto vypáchili zásuvku stolu správce internátu, odkud odcizili 73 Kč na hotovosti. Vzali pak ještě dva kabáty správce p. Petříčka v ceně 200 Kč a zmizeli pak se skrovným lupem beze stopy. Podle „práce“ na pokladně soudí četnictvo, že lupiči byli velmi zkušenými odborníky. Internát je hlídán píseckou hlídací společností.

Písecký obzor, 1935, 8.6., ročník VI., číslo 23

Přemýšlíme-li o přítomnosti a budoucnosti, měli bychom zachytit a poznávat minulost. To bezesporu platí i o soužití města a lesnické školy. Ovšem k tomu není možné dobrati se krátkým článkem v Píseckém světě. Bývalo v Písku zavedené rčení, že je lépe mít studenty na bytě, nežli prase v chlívků... a to platilo samozřejmě zejména o studentech výběrových ústavů lesnických. Jak daleko sahá soužití ctihodných občanů města s bouřliváky z lesních samot a vísek, zapadlých v lůně hlubokých lesů?

Jistě byli studenti a profesori svým lesním tajemným a mnohdy nepochopitelným světem předmětem mnoha zájmů místních slečen i paní, jak můžeme dedukovat z lidových povětek, z nichž jedna verze uvádí v tomto kontextu i známou Putimskou bránu. A nyní naše lesnická Alma mater viridis, zdroj vzpomínek a prvních životních zkušeností tisíců absolventů, slaví 130 let existence.

Vybrané zprávy z dobového tisku nejsou asi ty nejrepresentativnější, ovšem jsou dle mého ze „zlatých dob“ rozkvětu státních škol. Lesnická škola se v těch časech zbavila (monarchisté jistě neprominou) katolických schémat falešné morálky, kdy byl student vyloučen ředitelem Burketem za to, že nedocházel na mši svatou ve školní kapli a profesorský sbor byl modernistický nejen lesnický, ale také svými obecnými zájmy a ztotožněním s ideály masarykovské republiky.

Ta doba v mnohém připomíná tu naši – také se škola dočkává od 90. let rozkvětu a přes veškeré problémy v oboru si nemůže stěžovat na nedostatky studentů. Ve svém výročním roce přináší škola almanach, který si rádi zakoupí absolventi škol, sdružující se nepřetržitě již do roku 1969 ve Sdružení absolventů a přátel lesnických škol píseckých. Poprvé bude tento almanach nabízen také písecké veřejnosti, zajímající se o život školy, na pultech píseckých knihkupectví. Je to symbolické gesto, které naznačuje otevírání se lesnických škol veřejnosti a ukazuje cestu, jak laikům přiblížit lesnické vzdělávání a lesnictví vůbec.

Oslavy 130 výročí však nekončí u sjezdu a almanachu. Zejména veřejnosti je určena výstava

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA A LESNICKÁ A STŘEDNÍ LESNICKÁ ŠKOLA B. SCHWARZENBERGA VÍSEK
DĚLŮ A PRÁTEL LESNICKÝCH ŠKOL PÍSECKÝCH
A NADAČNÍ FOND VYŠŠÍ A STŘEDNÍ LESNICKÉ ŠKOLY PÍSEK
VÁS ZVOLÁ NA
OSLAVY 130-TI LET ČESKÉHO
LESNICKÉHO ŠKOLSTVÍ V PÍSKU
A VÝROČNÍ SJEZD LESNICTVA
20.-21. ČERVNA 2015 V PÍSKU

SOBOTA 20. ČERVNA 2015
9.00 - 12.00 Den otevřených dveří ve škole [areál Lesnických škol v Písku - Burketova ul.]
14.00 Slavnostní průvod lesnickým městem
14.00 Prohlídka výstavy „130 let lesnického školství v Písku“ [Prácheňské muzeum]
18.00 Slavnostní večer s (nejen) loveckou hudbou [nádvorí Prácheňského muzea]

NEDELE 21. ČERVNA 2015
10.00 Exkurze do píseckých lesů vč. návštěvy pamětního kamene na Americe a SP Hůrka [sle zájmu a počasí]

www.lespi.cz

v Prácheňském muzeu, která bude otevřena od 16. června do 30. června. V den sjezdu je připraven také odborný a kulturní program na nádvoří Prácheňského muzea v Písku, který bude podrobně prezentován na plakátech. Lesnické školy zde představí ukázkou ze sokolnictví, kynologie, mysliveckých trubačů, ale i činnosti školní kapely POLOM.

Lesnické školy v Písku zvou všechny místní i přespolní: oslavte s námi naše významné výročí!

Lesnický kurs pro majitele malých lesů na státní vyšší lesnické škole v Písku

Ředitelství státní vyšší lesnické školy v Písku hodlá uspořádat, přihlásí-li se dostatečný počet účastníků, ve dnech 8. a 9. září 1930 lesnický kurs výhradně pro majitele malých lesů. Kurs bude se odbývat v budově Státní vyšší lesnické školy. Učebná osnova upravena jest tak, že se budou dopoledne konat přednášky odborných profesorů a odpoledne praktická cvičení v lese. Temata přednášek a jména přednášejících budou sdělena později. Přihlášky účastníků přijímají se nejpozději do 15. srpna 1930. Kurs je bezplatný a vzdálenější účastníci budou ubytováni v ústavním internátě. Doporučuje se vřele majitelům malých lesů, aby použili této příležitosti poučiti se o tom, jak je třeba s výsledkem hospodařiti v malých lesích.

Písecký obzor, roč. I. č. 14., 2. srpna 1930, str. 3

VÁCLAV KINSKÝ

Úspěch ZŠ Tomáše Šobra

Základní škola Tomáše Šobra získala na následujících pět let podporu v projektu Kellnerovy nadace Pomáháme školám k úspěchu. „Máme z toho obrovskou radost, jsme jediná škola v jižních Čechách, po celé republice je jich do deseti,“ sdělil nám ředitel školy **Jaroslav Volf**: „Je to projekt za zhruba deset milionů na pět let, to znamená velká pomoc při zkvalitňování výuky.“

The Kellner Family Foundation, rodinná nadace Renáty a Petra Kellnerových se zaměřuje na zvyšování kvality vzdělávání ve veřejných základních školách, podporuje sociálně znevýhodněné studenty gymnázia Open Gate a poskytuje granty českým studentům pro studium na zahraničních univerzitách.

Více o plánech ZŠ T. Šobra přineseme po zahájení školního roku.

KAREL PECL: Děláme všechno pro to, abychom tuhle planetu zlikvidovali

RNDr. Karel Pecl (1945) se narodil v Praze, ale od roku 1970 žije v Písku. Po celou svou pracovní kariéru, 38 let, zůstal věrný píseckému muzeu – to časem měnilo název, ale Karel Pecl jako zoolog muzea vytrval. K jeho letošním sedmdesátinám uspořádalo Prácheňské muzeum v Písku zajímavou a hojně navštívenou výstavu Kabinet kuriozit starého muzejníka.

„Když jsem měl na gymnáziu napsat sloh na téma Jak naložit s volným časem, omezil jsem se na jednu větu: Tento problém se mne netýká, protože žádný volný čas nemám... Nikdy jsem se nenudil, stále jsem se něčím zabýval... Pokud se ohlédnú za svým dosavadním životem, mám pocit, že jsem Ferda Mravenec – práce všeho druhu.“ (úryvky z Peclovy Zpovědi)

Spousta Písečáků vás má jako ornitologa spojeného s rezervací Řežabinec, kde jste dlouhá léta působil například letní kroužkovací Akci Acrocephalus, která za rok oslaví 40. výročí... Jak na její počátky vzpomínáte?

Akci Acrocephalus jsem kdysi vedl jako tábor mládeže, zpočátku oficiálně, pak vlastně ilegálně – a jak nevěřím, tak nade mnou Pánbůh nejspíš držel ochrannou ruku, protože se nikdy nic vážného nestalo. Jednou se nám tam jedna dívčina pokusila o sebevraždu, naštěstí jsme to zjistili včas... Samozřejmě moc rád vzpomínám, jak jsme tam podepisovali Chartu 77, a kdyby tehdy byl v Ražicích nějaký práskáč, tak nás určitě za ty večerní řeči u ohně zavřeli. Moc rád vzpomínám i na všechny ty účastníky, kteří tam nacházeli blízký vztah k přírodě.

Jak tehdy vypadala ornitologie v praxi?

Když jsem končil vysokou školu, tak tady pro ornitologii nebylo k dispozici nic, žádné vybavení. Jedna kamarádka, jejíž tatínek jezdil s filharmonii do Japonska, přivezla první sítě... Kdo tu možnost neměl, tak si je musel ušitovat z obyčejných nití. Díky dalším kamarádům jsme se napojili na lesníka a ornitologa Huberta Webersa, což byl Moravák, který zůstal po válce v Německu a díky němu jsme začali spolupracovat s biologickou stanicí Serrahn v Meklenbursku v tehdejší NDR, jezdili jsme tam pomáhat s odchty a za to jsme dostali staré sítě – a to byl pro nás velký poklad! Pro první odchyt na Řežabinci v roce 1977 jsem nashromáždil 9 šestimetrových sítí.

No – a tehdy začala tradice Akce Acrocephalus? Tehdy jsem tu v Písku vedl ornitologický krou-

žek, a s tím jsme začali jezdit v létě na Řežabinec. Děti různého věku se tam učily spolupracovat, samy si vařily... Já si tam vychoval i svého nástupce, Jirku Šebestiana, který dnes dělá zoologa Prácheňského muzea. A převzal po mně i organizaci Akce Acrocephalus. Dnes už tam jezdím jen na návštěvu.

Jak jste se vůbec jako Pražák dostal do Písku a k práci v muzeu?

Za to vděčím komunistům, jak je nemám rád... Já dělal diplomku na přírodovědecké fakultě, pak mi tam nabídli dvouleté doktorandské studium. Ale nakonec to nevyšlo, poslali mě na vojnu, protože jsem v roce 1968 „zlobil“. Já už byl ženatý, měli jsme ročního syna, žena byla ze Strakonice, a tak jsem začal hledat nějakou práci poblíž. Objel jsem všechno možné, nikde nic nebylo. Až tady v Písku v muzeu, v neděli, jsem jako prvního potkal náhodou na chodbě tehdejšího ředitele Jiřího Freye – a ten na můj dotaz reagoval otázkou, jestli bych byl schopný udělat expozici živých ryb našich vod. Já bych tenkrát slíbil cokoliv, takže jsem v červnu 1970 nastoupil. Na podzim jsem narukoval k píseckým tankistům a zároveň docházel do muzea dozorovat stavbu rybní expozice.

Expozice to byla na tehdejší dobu výjimečná...

Nikdo s tím neměl zkušenosti, všechno jsme vymýšleli a improvizovali sami, čtyřicetimetrová skla litá na roztavené olovo nám speciálně vyráběli v Chudeřicích u Břiliny. Nádrže měly dva až dva a půl tisíce litrů, to bylo tehdy opravdu něco zcela výjimečného... Stavba nádrží trvala dlouho, zkušební provoz začal v roce 1981, expozice byla slavnostně otevřena 1. května 1983, ale od roku 1985 byla při generální rekonstrukci muzea zase uzavřena – a znovu otevřena o devět let později.

Vy jste zůstal muzeu věrný po celý život...

Osmatřicet let. A čeho si doopravdy cením, je, že mi tu nikdy nikdo neházel klacky pod nohy, nepomlouval, lidi se navzájem nepodráželi, všichni drželi spolu, byli jsme parta.

Po roce 1989 jste si začal plnit sny o cestování... Jak vznikla první expedice?

Dost divoce. To jsme se s pár kolegy po semináři zoologů domluvili u piva, tehdy padl návrh, že bychom se mohli vydat do Karibiku... Já to vzal vážně, začali jsme shánět informace, navazovat kontakty... V roce 1995 tak vznikla moje první expedice, sedm týdnů na Martiniku, Guadeloupe a dalších ostrovech Malých Antil.

Nějakou zajímavou vzpomínku?

No, těch je... Nebyli jsme na nic připravení, vůbec jsme netušili, jak to v těchto zemích chodí, jaké jsou tam ceny, nic. Bylo to dobrodružství. Obrovské množství zážitků a zkušeností každý den. To jsou tak dlouhé dny, a každý z nich úplně jiný. Často se mne ptají, jestli mi šlo někdy o život... Dvakrát to bylo v souvislosti s jedovatými hady – ty mám asi jako osudové zvíře. Na Antilách jsem jednou fotil zblízka křovinaře, to je hodně jedovatý had. Já se nad něj skláněl, a najednou v tom objektivu vidím, jak bez výstrahy vyrazil proti mně, já ucuknul a on mi projel těsně kolem kolen. V Africe jsem zase skoro šlápnul na kobru kapskou... Naštěstí mne zarazil kamarád Zdeněk. Ve Venezuele jsem zase zachránil já jednoho kolegu – chřestýš tam ležel přímo přes cestu.

Asi jste pozorovali spoustu vzácných zvířat...

Zajímavá byla třeba jedna plavba za leguány. Na dvou neobydlených ostrovech měl žít druh, který už byl na všech ostatních vyhubený, domorodci ho v minulosti doslova sežrali. Ani neměl v té době české jméno, pak se mu podle nás česky začalo říkat leguán chutný, latinsky to je Iguana delicatissima. Chtěli jsme ho vidět, a tak jsme se za ním vydali lodí na neobydlené ostrovy. Najednou ale začala bouřka, obrovské vlny! Připoutali jsme se k zábradlí, pak se těsně vedle mne, na boku naší desetimetrové bárky, zvedla čer-

ná kolmá stěna z vody... Vzpomněl jsem si na rytinu z jedné verneovky. To jsme fakt nevěřili, že přežijeme. Loď lehla na bok, vylétla vzhůru, byli jsme úplně omlácení, ale dopadlo to dobře. A když jsme dopluli na ostrov, svítilo sluníčko.

Kolik těch expedic v následujících letech bylo?

Já jsem se zúčastnil devíti, šest z nich jsem organizoval a vedl. Po každé z nich se pak vždycky přinejmenším rok třídil a zpracovával materiál, připravovala výstava a podobně. Vždycky jsme mířili někam, odkud jsme mohli dovést nějaké dokladové přírodniny pro výstavy a do muzejních sbírek, nejen fotky.

Zážitky z expedic určitě stojí za to zaznamenávat – zatím jste vydal tři knížky?

Vybrané kapitoly o expedici na Antily, pak kompletní knížky: „Maroko – brána Afriky“ a o přírodě jižní Afriky „Jak dělá žirafa“. Velkou knihu o Antilách mám připravovanou k vydání, bohužel se to zatím nepovedlo...

Jak se i z pohledu cestovatelských zkušeností díváte na stav naší planety a civilizace?

Děláme všechno pro to, abychom tuhle planetu zlikvidovali. Jsme odsouzeni k zániku. Rabujou se všechny zdroje, plýtvá se... To se dělo v historii vždycky, od počátku lidstva, celé civilizace na to dojelely, ale dneska je to celoplanetární, ztratilo se jakékoliv lidské měřítko. A pár ekologů tomu nezábrání. Rozhodují politici a ti mají jiné priority.

Takže jste velký pesimista?

Říká se, že pesimista je optimista, kterému se dostalo informací. Protože se o mnoho věcí odjakživa zajímám, informací se mi dostává až moc. Ale řekl bych, že jsem spíš realista. Lidský život má svůj začátek i konec. I vyspělé civilizace vznikaly a zanikaly... Skončí i ta naše. Možná je to i věkem, ale vidím, kam se všechno řítí – veřejnoprávní média kašlou na jakoukoli výchovu či kultivaci. Můj táta byl dělník, přesto mi doporučoval, abych četl Literární noviny. Já mu oponoval, že tomu nerozumím – ale on odpověděl: Já vím, ale když vytrváš, tak tomu začneš rozumět. A měl pravdu. Jenže dneska se většina mladých chce jen bavit. V roce 2012 měl být podle Májův konec světa. Všichni jásali, že jim to nevyšlo. Já myslím, že začal, jen jsme si to zatím neuvědomili.

Má pak vůbec cenu se něco snažit změnit, chránit přírodu a podobně?

Myslím, že snahy o ochranu přírody jsou potřebné, i když to katastrofu nezastaví. Možná zpomalí. Bohatí a mocní se nechtějí smířit se snahami občanů je jakkoli omezovat, třeba ochranou území nebo druhů. Oni mají tu moc si zákony upravit pro sebe. Právě jsem se z rádia doslechl, že naši kvótu přistěhovalců zvedli už na asi 1600 lidí. To je islamizace. Pokud k přijetí v Evropě

Z výstavy Kabinet kuriozit starého muzejníka. Více fotografií najdete na www.piseckysvet.cz.

dojde, bude se jednat o začátek novodobého stěhování národů. A ti noví lidé nevyznávají naše hodnoty ani naši kulturu, a tak se budou u nás chovat podle svého. Což znamená, že se ještě oslabí už tak oklešťovaná snaha o ochranu zbytků přírody. Kdo byl někdy v těchto zemích, tak ví, že tam lidé dokážou žít na hromadách odpadků, vezmou si, co se jim zamane.

Třeba by pomohlo osvětenější politické vedení?

Politikům jsem přestal důvěřovat už dávno a myslím si, že pro spokojený život jsou potřebné iniciativy zdola. Mít okruh přátel a dělat něco mimo plán establishmentu. Proto jsem členem Prácheňské umělecké besedy, proto fandím různým spolkům, které fungují bez dotací a dělají něco smysluplného. Stejně tak fandím ochránařům, ale už nemám sílu spolu s nimi bojovat proti větrným mlýnům. Dělal jsem konzervátora ochrany přírody deset let za komunistů a musím říci, že ač nestraník a neplacená osoba, měl jsem takové pravomoci, které dnes nemá leckterý úředník. Mohl jsem dokonce s okamžitou platností zastavit stavbu ovlivňující, když neměla posouzení jejího vlivu a potřebná vyjádření. Udělal jsem to dvakrát, jednou městu Písek a jednou rybářům na Řežabinci. Dovedete si představit, že by dnes mohl nějaký dobrovolník Pecl zastavit černou stavbu? Když to dnes nedokážou stavební úřady, a dokonce ani ministerstva?

To zní opravdu beznadějně...

Nevěřím ve zlepšení. Kdo má peníze, má moc si koupit všechno. A peníze chtějí dnes všichni. Celý svět chce být bohatý jako Američani a je jedno, za jakou cenu toho dosáhne. Lidé jsou jedni tvorové, kteří se přestali starat o blaho svých potomků. Samozřejmě si vážím všech, co se brání, i já bych to dělal, kdyby se mne to týkalo. Jen jsem již unavený... Ale přesto také bráním třeba

vybudování cyklostezky přes rezervaci Řežabinec. Werich řekl, že boj s blbci nelze vyhrát, ale nesmí se s ním přestat, tady je to podobné.

Co vám dělá radost, kde nacházíte azyl?

Nejlepší věci nejdou koupit. Raduju se z každého dalšího dne. Radost mi dělá, že vyjde nebo zapadá sluníčko, že rozkvetou květy, zazpívá kos. Ale popravdě jsem rád, že jsem starý, že už tu nebudu dlouho. Mladý bych opravdu dneska být nechtěl. Co mne především udržuje při životě a nabíjí, je chalupa. Když tam spáruju kamenné zdi, sázím rostliny nebo dělám cokoli, co je třeba, jsem spokojen ze smysluplné práce. Říkám tomu, že jezdím do ozdravovny. Neposlouchám tam rádio, nekoukám na televizi, vnímám jen přírodu a večer koukám do plamenů... Hodí se k tomu verše japonského básníka Nano Sakaki ze sbírky Nanao:

*Velkolepý den
Přinesl jsem vodu ze studánky
Nasbíral dříví do kamen
Popovídal si se sousedem
Slunce zapadá.*

Výstavy z expedic, kterých se Karel Pecl zúčastnil a je spoluautorem fotografií, textů i koncepce:

- **Malé Antily** – 1996 až 2002, vystaveno na 13 místech republiky
- **Maroko** – 1997 až 1999, 6 míst
- **Turecko** – 1999 až 2001, 11 míst
- **Jižní Afrika** – 2001 až 2004, 19 míst
- **Srí Lanka** – 2003 až 2006, 18 míst
- **Indonésie, Malajsie, Singapur** – 2005 až 2007, 11 míst
- **Venezuela** – 2007 až 2010, 19 míst
- **Mexiko** – 2009 až 2012, 12 míst
- **Albánie** – 2013 až 2015, zatím 6 míst

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

Vystudoval Teologii služby na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a pátým rokem působí jako nemocniční kaplan na Oddělení spirituální péče písecké nemocnice. Současně vyučuje Výchovu ke zdraví na Gymnáziu Písek.

ROSTISLAV HOMOLA: Jak se budí mravenci

Pochází z Bílých Karpat na moravsko-slovenském pomezí. V době, kdy se rozhodoval pro studium na gymnáziu, mu zemřela maminka, a aby pomohl tatínkovi uživit rodinu, odešel studovat stavbařinu, nastoupil k vojenským stavbám a pracoval na Slovensku. Prošel profesemi závozníka, pomocného dělníka, mistra i stavbyvedoucího. Ve dvaadvaceti se přestěhoval do Písku a našel naplnění ve studiu Bible. Již krátce po revoluci stál s přáteli u založení sboru Církve adventistů sedmého dne (CASD) v Písku. Rozhodl se studovat teologii na semináři CASD a vyučoval náboženství.

Jak jste se z Moravy dostal do Písku?

To byla taková dlouhá a složitá cesta, kdy jsem cítil nespokojenost s tím, co dělám. Byl jsem stavbyvedoucím na stavbě v Trenčíně, měl jsem na starost osmdesát lidí a myslím, že to tam šlapalo velmi dobře, ale vnitřně mi něco chybělo. Nevěděl jsem co to je, ale cítil jsem, že musím změnit prostředí. Nikdo tomu tehdy nerozuměl. Šel jsem do Písku, protože tady jsem měl kamaráda z vojny.

A co se pro vás v Písku změnilo?

Nejdřív jsem prožíval ještě větší samotu. Ale pak jsem potkal kluka, který přišel taky odjinud, byl absolventem evangelické fakulty, a ten mi začal otevírat Bibli. Najednou jsem si uvědomil, že to je přesně to, po čem jsem vždycky toužil, že to je něco, co zaplňuje mou vnitřní samotu a dává smysl. Na Moravě jsem se jako většina lidí narodil do katolického kostela, ale v období dospívání jsem odešel hledat a vyzkoušel jsem všechno možné. Jednou, když jsem se vracel vlakem z Porty s pocitem prázdnoty, vystoupil jsem v Uherském Brodě a tam se se mnou dala do řeči nějaká babička. Po půlhodině mi řekla: „Já bych vám něco dala, ale musíte mi slíbit, že se do téhle knihy aspoň dvakrát podíváte!“, a dala mi do ruky Kralickou Bibli. Pán Bůh tak nejdřív způsobil hlad, abych byl připravený na tohle setkání. Pak jsem ji začal číst a zjistil jsem, že tomu vůbec nerozumím. Pochopil jsem, že člověk potřebuje nejen Bibli, ale i někoho, kdo by mu ji vyložil. A ten člověk se objevil právě v Písku, byl to Vlado Krupa.

Jak jste se stal kazatelem a učitelem?

Měl jsem kolem sebe partu lidí, se kterou jsem jezdil na vodu, na hory, dělali jsme dětské tábory, tuhle partu jsem po roce 89 přivedl k Vladovi. Tak vznikl v Písku první sbor CASD a já jsem se stal jeho prvním starším. Byl jsem s nimi ale jenom rok a pak už jsem šel studovat teologii do našeho semináře. Studoval jsem dálkově a církev mě zaměstnala jako učitele náboženství a pak kazatele. Měl jsem na starost Tábor, Benešov, Vlašim, kde jsem vyučoval po školách a vedl sbory. Dodělal jsem školu a oženil jsem se, později jsem byl přesunut do Mostu a Chomutova. Pak se otevřela možnost být vojenským kaplanem a vrátil jsem se do Písku. Tehdy jsem se modlil a Bůh mi naznačil, že tímhle směrem ne. V té době se nám začaly rodit holky, máme tři dcery. Tehdy vojenští kaplani jezdili na Balkán nebo do Afgánistánu, ale já jsem nakonec zůstal tady, prioritou byla moje rodina. Začal jsem pracovat jako terapeut v komunitě pro drogově závislé na Karlově. Pak přišla nabídka z Úřadu práce, jestli bych se nevěnoval nezaměstnaným. Tam mi prošly rukama stovky lidí a cítím, že to bylo velice důležité a plodné období. Pak jsem byl osloven Sašou Zajíčkovou a Aničkou Vinterovou, které zakládaly Univerzitu III. věku, a několik let jsem tam učil. Před pěti lety jsem začal učit Výchovu ke zdraví na gymnáziu.

A jak jste se dostal k práci kaplana?

Bylo to v době, kdy začali fungovat kaplani v nemocnicích, ve věznicích i v armádě. Zeptal jsem se, jestli o tom v písecké nemocnici neuvažují, a nabídli mi, abych jim o tom něco napsal. Popsal jsem některé zkušenosti z motolské nemocnice a z Teplic. Asi po roce mi z nemocnice zavolali. Uzářila doba na obou stranách. Pan ředitel považoval spirituální péči za velice důležitou složku celkové péče o pacienta, ostatně tu potřebu máme všichni. Proto vzniklo samostatné Oddělení spirituální péče. Mám vlastní ambulanci a takzvaný prostor ticha, který může využívat kdokoli. Postupně jsem se dostával na všechna oddělení. Zpočátku to byla práce průkopnická,

protože lidé netušili, co by mohli od duchovního čekat, ale dneska už je oddělení přirozenou součástí nemocnice. Nejsem tam jen pro pacienty, ale i pro zdravotníky a jejich rodinné příslušníky.

V čem práce kaplana spočívá?

Když jsem se ptal kaplana z Motola, říkal mi: „Dej si maximálně dva tři dny v týdnu, jinak vyhoříš. To se prostě nedá. To je koncentrace bolesti, nemocí, narušených vztahů, beznaděje, s tím se pořád potýkáš.“ Ale v té bolesti je i radost, není všechno zdaleka černé. Začínal jsem tedy s tím, že tam budu tři dny a jeden den na gymnáziu, aby se to vyvážilo. Ale práce v nemocnici mi přibývá, a tak jsem tam už téměř pět dní. Pacienti buď chodí ke mně nebo já za nimi, nebo máme i skupinové aktivity na sociálních lůžkách Oddělení následné péče. Když jsem na ONP přišel poprvé, padla na mě deka bezmoci, ale nechtěl jsem utéct. My žijeme většinou uprostřed svých vrstevníků, se svými dětmi a ve svém čase v aktivním životě. Ale naráz mě to hodilo do úplně jiné skupiny, mezi lidi, kteří jsou už na konci života, a jako kdybych zestárl, anebo možná zmoudřel o jejich příběhy. Věděl jsem, že právě tyto lidi potřebují společenství, potřebují, aby jim někdo naslouchal, aby mohli vzpomínat a ve vzpomínkách si věci utřídit, aby vyplavala na povrch vědomost za vše prožitá. Aby se mohla otevřít naděje. Tak jsem navrhl, že bychom mohli zpívat. Poprvé to bylo plně očekávání, ale dnes už zpíváme pět let. Buď sedíme společně na chodbě, nebo chodím po pokojích, zpíváme, modlíme se, čteme, povídáme si, což je úžasné. Jsou tam nejruznější příběhy a možná o to všechno jsme všichni bohatší.

Mohou se vám pacienti i vyzpovídat?

Může to být zpověď, může to být rozhovor, i ten pomáhá. Může to být cílený rozhovor, to znamená, že na konci musí padnout určité rozhodnutí. Někdy je to dlouhodobá terapie. Někdy to může být jen naslouchání, a někdy ten člověk dokonce ani nemůže mluvit, takže komunikujeme přes tabulku. A někdy tam jenom sedím a držím ho za ruku. Vždycky je to doprovázení a vždycky

mohu jen tak rychle, jak rychle může ten druhý. Je to jako tanec. Ale ten člověk vidí, že mu rozumím, že jsem mnohdy taky bezmocný a že jsem v tom s ním. Že taky nemám odpovědi na všechny otázky a taky nevím, proč se některé věci dějí, ale že jsem tam s ním, to je důležité.

Volají vás někdy pro rozhřešení k pacientům, kteří jsou na konci své cesty?

Stává se to určitě také, tam jako bychom uklízel život, vzpomínáme na to dobré, vyznáváme to špatné, a záleží, nakolik je člověk náboženský nebo nenáboženský, ale vnímám, že spirituální jsme všichni. A všichni si potřebujeme uklidit, pro sebe samotné i pro to, co očekáváme. Já jsem tam pro všechny, nedělám rozdíly. Dal jsem si kdysi na začátku takové motto, že pro ty, kteří jsou věřící, tedy bratry v Kristu, budu bratrem. A pro ty, kteří nejsou „věřící“, pro ty budu člověkem člověku, který potřebuje člověka. Takže jsem tam pro všechny a mimochodem všichni jsou nějak věřící. Mou snahou je být tam, kde je člověk, který prožívá těžký úsek svého života a doprovázet ho.

V Písku lidé často umírají v nemocnici na LDN, potřebujeme lůžkový hospic?

Mám určitou zkušenost s hospicem v Prachaticích a slyším o něm jenom to dobré. Pokud stále platí, že Písek je město studentů a důchodců, tak jednoznačně ano. Hospic, který by naplnil potřeby těchto lidí.

Jak vás těch pět let v nemocnici změnilo?

Ze svých pětadvaceti jsem si odskočil na šedesát. Vidím teď život od konce. Uvědomuju si marnost a pomíjivost mnoha věcí, za kterými se honíme na úkor skutečné kvality života. Člověku nakonec zůstane postel, stolec, jídlo, pokud může jíst, a to je všechno. Postupně opouští věci, které v životě miloval, shromažďoval a byl na ně hrdý. Opouští i vztahy a na konci zůstane jen on. Kdo má štěstí, cítí polštář rukou jeho nejbližších, kdo má ještě větší štěstí, tak ještě vnímá otevřenou Boží náruč.

Dá se tak náročná práce zvládat dlouhodobě? Dá, ale člověk musí ty věci vyvažovat. Já jsem vyvažován tím, že mám skvělou rodinu, tři děti, mohu učit na gymplu. Začal jsem také pořádat biblické hodiny a Bible je to nejkrásnější, co znám. To je o životě, o pokoji, o radosti, o naději, o lásce. Začal jsem víc zpívat, to je další věc, která mě zvedá. Začal jsem plavat, spolupracuju s Vladou Teringlem a jeho fotografy, snažím se být mezi lidmi v aktivním životě. To, že jsme mezi lidmi, nás udržuje živými, kreativními a schopnými neustrnout, reagovat na potřeby druhých. Pohled na svět před branami nemocnice a za branami v nemocnici je jiný a je dobré pro prožívání reality neztratit z očí oba. V nemocnici jsou mnohé věci smutné a bolavé, ale svět a život kolem nás také nabízí spoustu

radosti, barev a naděje. A tenhle vyvážený pohled bych nechtěl ztratit.

Jaký je rozdíl mezi prací kazatele a kaplana?

Jako kazatel jsem se musel naučit mluvit a když už jsem to konečně snad ovládal, tak jsem se u pacientů musel naučit mlčet. A myslím, že je to mnohem větší umění. Mám pocit, že nasloucháním můžu pomoci daleko víc lidem než mluvením. Ale má to svůj vedlejší produkt, že jsem se odnaučil mluvit. Asi to tak má být, když mám dvě uši a jedno ústa. Možná, že mluvíme příliš.

Jak probíhají vaše biblické hodiny?

Pořádám je soukromě a jsou otevřené. Mně to prostě chybělo a pár lidí mě oslovilo, jestli bych do toho nešel. Většinou to byli studenti z Univerzity III. věku, ale i různí přátelé. Mám z toho radost. Moje zkušenost je, že tam lidé chodí rádi, je tam otevřená atmosféra a dostávají odpovědi na své otázky a hledání. Od září bych chtěl biblické hodiny úplně otevřít pro veřejnost a rozdělit je možná na začátečníky a pokročilé. Jsou lidé, kteří se chtějí seznámit s Bibli, jejím poselstvím, cítí, že to je zvláštní kniha, které by chtěli porozumět, vnímají, že je tam i něco pro ně, mnozí chtějí pochopit příběh Bible. Bible je ve skutečnosti jeden velký příběh, kdy Pán Bůh jde za člověkem, pracuje s ním, pak znovu a znovu v každé generaci, dokud nepříjde osobně. Tím, že tam můžeme mluvit otevřeně, svobodně, společně hledáme odpovědi, není to nějaká indoktrinace nebo dogmatické vyučování, tak si myslím, že je to ono.

Jaká je Církev adventistů sedmého dne?

Církev adventistů má své kořeny ve Spojených státech a v evropském protestantismu. Celosvětově má asi 15 milionů členů ve 203 zemích. Dává velký důraz na vzdělání, provozuje 7284 škol, od základních až po vysoké, a dává důraz také na zdraví, provozuje velké množství nemocnic a sanatorií. Věříme, že člověk je původně stvořen k Božímu obrazu, a proto se snažíme o zdravý a vyvážený životní styl. Křesťanství je

pro nás životní styl, nejen hodina v kostele. Jsme církev, která očekává Kristův brzký příchod, proto v názvu slovo Advent – příchod. Vnímáme, že to je jediné řešení na globální problémy světa – morální, ekonomické, ekologické atd. Nedíváme se do budoucna se strachem, ale s nadějí. Vidíme, co se tu na světě děje, snažíme se zmírnit jeho bolest, ale za tou přicházející tmou vidíme svítání nového dne. Věříme, že Desatero Božích přikázání pořád ještě platí, je dobré pro člověka, chrání jeho život a dopřává mu mnohem víc pokoje a štěstí. Z toho vychází i ta poslední část názvu církve – sedmého dne. Sobotní den odpočinku ustanovil Bůh od stvoření, zopakoval jej v Desateru, zachovával jej starozákonní lid a proroci, zachovával jej Ježíš Kristus – hlava církve, zachovávali jej učedníci, jsme rádi, že jsme v této dobré společnosti. V České republice máme kolem osmi tisíc členů. Máme kaplany v nemocnicích, ve věznicích a v armádě, provozujeme nakladatelství, televizi, rádio, ale lidé asi nejvíce znají naši humanitární organizaci Adra.

Jak funguje písecký sbor vaší církve?

Scházíme se každý týden v sobotu v 9.30 v DDM, nemáme vlastní prostory. Zapojujeme se do aktivit Adry. Třeba při povodních jsme spolu s dalšími vytvořili psychosociální tým a snažili se pomoci, sbírali jsme balíčky po zemětřesení v Turecku, město Písek uvolnilo prostředky na deky do Bangladéše, vezli jsme balíčky do Banátu. Podporujeme lékaře a misionáře v Bangladéši MUDr. Milana Moskalu, který bude mít v Písku přednášky pro studenty i pro veřejnost 13. června od 16 hod. v DDM a 15. června od 18 hod. na SZŠ. Mám radost, že jsou v Písku lidé, se kterými se běžně setkáváme, a když se něco děje, tak se dáme dohromady a pomáháme, a pak se zase rozcházíme, ale víme o sobě.

Jak se díváte na Písek a na Písečáky?

Kdysi jsem se učil na nějakou zkoušku a šel jsem si sednout k Otavě. Díval jsem se, jak tam plave taková mamka kačena a za ní asi šest kačátek.

(dokončení na str. 20)

Rostislav Homola s jedním z pacientů v písecké nemocnici – muzikoterapie v praxi.

/dokončení/

A ten pohled byl hezký, romantický, sluníčko svítí, řeka teče, most, ta kačena proti proudu, takový malebný pohled. Pro člověka, který přijde do Písku, je ten pohled někdy podobný, krásné historické město, lesy kolem, všechno funguje, jak má... A pak jsem si říkal, že by mě zajímalo, co se děje pod hladinou? Tam ten pohled bude úplně jiný, tam ty nožičky makají proti proudu, tam to vře! A pak jsem si uvědomil, že se na ten Písek dívám i zespodu. Já vnímám, co se děje pod hladinou, vidím do mnoha rodin, do mnoha lidských příběhů, do sobectví, které má tisíce podob, do chamtivosti, do lidské bolesti ze zrady a zklamání, do opuštěnosti, ale vidím taky statečnost, boj s nepřizní, s nemocí, s postižením, spoustu krásných rodin a dětí. Seděl jsem i na lince důvěry v Arkádě, tam poznáte, jak pulzuje ten spodní život. Proto vím, že to není jen ten malebný obrázek ze shora, ale

i ty spodní proudy. Někdy je to hodně smutné, když si povídám s lidmi v nemocnici a říkají mi, že se už nemají kam vrátit, že je děti nechtějí, nikdo je nenavštíví. Smutné, když se lidi rozvádí jen ze sobectví. Tak to je můj realistický pohled na Písek.

Co by nám mohlo pomoci?

Kdysi jsem slyšel takový příběh o tom, jak se budí jeden druh mravenců. Samozřejmě jdou spát na zimu pod zem, mraveniště zapadne sněhem a mravenci spí. Když na jaře začne svítit sluníčko a paprsky prohřívají zmrzlé mraveniště, nějaký paprsek tepla dosáhne až k tomu mravenčkovu tam na konci, který se celý zkrhlý po zimě probere a ještě polospící se vyplatí nahoru. Tam se vystaví sluníčku, úplně se otevře a nasaje teplo. A když je zahřátý a prokrvený, jde dolů a obejmě mravence, který je vedle něho. Zahřeje ho natolik, že pak už nahoru běží dva. A zase se vystaví sluníčku, nasají teplo a běží dolů probudit další dva, čtyři, osm, šestnáct a třicet dva... Až se vzbudí celé mraveniště. A já si myslím, že toto by mělo být živé křesťanství, které pomáhá. Pokud se nevystavíme Boží lásce, neprohřejeme se, nezmění se naše motivy na nesobecké, tak nemůžeme nikomu pomoci. Naše poslání je, abychom šli tam dolů. Vidím, jak je spousta lidí ztuhlých, zkrhlých, jak potřebují obejmout a přivést na sluníčko. A když jsou nahoře, tak jsou rádi, že mohou jít zachraňovat dalšího človíčka. Kdysi jsme na gymnáziu probírali v mém předmětu oblast sociálního zdraví, šli jsme na starý most a udělali jsme akci „Obemutí zdarma“. Kluci fotili, protože se nechtěli objímat, a holky měly transparenty „Obemutí zdarma“. Nic sexuálního, byl listopad... Bylo to zajímavé, šli jsme po mostě a viděl jsem ty lidi, jak asi mnozí dlouho nebyli obejmuti. Byli takoví ztuhlí a nevěděli, co s rukama a s taškama... A když je najednou někdo objal, viděli jsme, jak to v nich praská, jak se to naráz uvolní, jak je jim naráz dobře. Viděli jsme čistou radost. Myslím, že obejmutí zdarma bychom potřebovali všichni. A dobrý Bůh to nabízí.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

POHŘEBNÍ SLUŽBA FOITOVÁ – VRBA

Písek a okolí
Harantova 415
(vedle Gigacomputeru)

Stálá služba 24 hodin denně,
též SO, NE a svátky

Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

INZERCE

POHŘEBNÍ SLUŽBA MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.

NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ

Pohotovost

Lesní hřbitov - mobil

Lesní hřbitov - kancelář

E-mail:

WWW:

604 221 737

603 831 021

737 206 711

382 212 011

hrbitovy@ms-pisek.cz

www.ms-pisek.cz

ZAJIŠŤUJEME
KOMPLETNÍ
SLUŽBY

ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU

JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ

Výstava jednoho dne zrcadlila celý život Lásky Jaroslava J. Hübla

Výstava jednoho dne, kterou pořádá čas od času Prácheňské muzeum, je zvláštní fenomén. Buď – anebo. Vyjde počasí, usměje se štěstí, dorazí spousta diváků, parkány hradu ožijí, víno ve sklenkách zajiskří za doprovodu podmanivých tónů... Anebo – od rána leje, parkány zůstanou smutné a opuštěné. Ještě že písečtí milovníci kultury se jen tak odradit nedají. Náhradní prostory v přednáškové síni muzea v uplakanou středu 20.

psychologické portréty, které vás nutí se zamyslet. A na ženském těle nejvíc miluju zadní část, to je něco krásného.

Druhá vaše láska je Paříž. Co vás nejvíc fascinuje na Paříži?

Svoboda. V Praze si já nefotím, i když je nádherná, protože fotografuji lidi – a ti jsou v Paříži mnohem uvolněnější, člověka tam potká mno-

A do třetice: Co vás nejvíc fascinuje na Písku?

Vyrůstal jsem tu od tří měsíců, je to moje město, mám tu svá tajná zákoutí, kde jsem prožíval lásky... Jako dítě jsem byl velký samotář, ale fotím nejraději lidi. Když jsem připravoval své dvě knížky o Písku, fotografoval jsem Písek velmi intenzivně. Hlavně proto, že mne švalo, jak lidi fotí pořád stejná místa. Písek mám moc rád, ale Paříž prostě vítězí, jedu tam za týden a už se opravdu těším!

Letos, kdy Jaroslav Joe Hübl slaví sedmdesátiny, si budeme moci jeho fotografie vychutnat také na výstavě ve Sladovně a v Českých Budějovicích v kavárně pařížského ladění Café au Chat Noir (U Černé kočky). Ve Sladovně se výstava bude jmenovat Dialogy a půjde o cyklus snímků převážně z píseckých vernisáží. V Českých Budějovicích chce fotograf představit nové fotografie z Paříže, které by měly tvořit jeho třetí pařížskou knihu – Zamilovaná Paříž.

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

května zaplnili, že skoro nešlo projít, a výstava fotografií letošního jubilanta Jaroslava Joe Hübla vyšla, svatému Petru navzdory, na jedničku.

Výstavu zahájila její kurátorka Irena Mašíková Konštantová a ředitel muzea Jiří Prášek, o hudební doprovod se postaraly Závodní ovce.

hem víc nečekaných okamžiků... To pak můžu, nachodím denně třeba osmdesát kilometrů, a pak už se zase těším domů, až z těch tisíců snímků budu vybírat ty pravé. Paříž miluju taky kvůli skvělým kavárnám – já jsem odjakživa kavárenský typ.

Krátké interview během výstavy

Jaký máte první pocit z dnešní výstavy?

Jaroslav Joe Hübl: Nádherný, přišlo hodně lidí, samí bezvadní a sympatičtí... Škoda jen, že nedorazili někteří z těch, které znám celý život. A taky, že nevyšlo počasí, ale i tak to stojí za to.

Čím se teď zabýváte?

Užívám si krásný podzim života, po dvou předchozích manželstvích si teď žiju svobodně a podle svého. Makám od rána do večera, a čím jsem starší, tím pracuju víc, před dvaceti lety tomu tak nebylo. Vyplatí se to, pokud chce člověk dělat fotografii poctivě. S každou fotkou se pak těžko loučím, když ji chce někdo koupit, já totiž vždycky ze zásady přidělávám maximálně tři kusy od každé fotografie.

Základním tématem dnešní vaší výstavy je žena. Co vás na ní nejvíc fascinuje?

Oči – ty jsou na každé ženě nejdůležitější. Na mých fotkách se ženy nesmějí, mám nejraději

Léto s centrem FAZOLE

FAZOLE - rodinné centrum s prvky MONTESORI nedávno oslavila své první narozeniny – děkujeme za přízeň všem našim dětským i dospělým návštěvníkům. Pokračujeme i o prázdninách, zavřeno je pouze v srpnu.

Přijďte k nám příjemně strávit svůj volný čas s dětmi, ať už venku či na zahradě, inspiřujte se Montessori pomůckami, nebo se zúčastněte se některé besedy či kurzu. V červnu nabízíme pravidelný program, zejména pracovní pro rodiče s dětmi různého věku (více na www.fazole-pisek.cz).

V červenci tato činnost neprobíhá, ale rádi se Vám budeme věnovat individuálně po předchozí dohodě. Aktuálně probíhá také zápis dětí do KLUBU FAZOLKA (což je miniskolka neboli dětská skupina s maximální kapacitou dvanáct dětí) na školní rok 2015/16 a také na LETNÍ TÝDNY VE FAZOLCE 2015 (prázdninová doba miniskolky).

Fazole působí v rekonstruovaných prostorech bývalého MC Kvítek, Sedláčkova 472 / vila 06, Písek Písek

NEJBLIŽŠÍ AKCE:

Úterý 16. června, 19.00 - 21.00, vstupné 50Kč:
Příprava dětského pokojíčku podle Montessori principů – Máte malé dítě, nebo čekáte miminko a přemýšlíte, co vše vlastně (ne)potřebuje? Zkusíte Montessori přístup založený na pořádku, kráse a souladu. Vhodně připravené dětské prostředí napomáhá dětem v rozvoji mozku a učení se nových věcí. Přednášku s besedou vede Eva Zarežová, lektorka Montessori pedagogiky.

Pátek 26. června, 14.00-17.00, vstupné 60 Kč:
Vítáme prázdniny – Přijďte s námi oslavit konec školního roku a začátek prázdnin. Pro děti budou připraveny tvůrčí aktivity a hra na zahradě, pro všechny povídání, ohýnek, občerstvení.

Sobota 27. června, 9.00 - 17.00, vstupné 990 Kč:
Kurz ZdrSem MAMA – výuka první pomoci zážitkem. Seznamte se se život ohrožujícími situacemi, které mohou při péči o dítě nastat během běžného dne, a obzvlášť o prázdninách. Kurzů ve Fazoli se většinou účastní maminky. Tentokrát ale obzvlášť doporučujeme účast i tatínkům a prarodičům. *Kurz pořádá společnost ZdrSEM, www.zdrsem.cz. Pro registrované návštěvníky RC Fazole nabízíme slevu 340,- Kč.*

Středa 1. července, 19.00-21.00, vstupné 50Kč:
Role, které v životě hraje – Setkání, které nám umožní rozpoznat, jaké role jsme ve svých životech přijali a do jaké míry jsme s nimi spokojeni. Teprve na základě toho můžeme hledat, jak je zlepšit nebo zcela změnit. Zaměříme se zejména na rodičovskou roli. Setkání vede paní Monika Hodáčová, poradkyně osobnostního rozvoje.

PŘIPRAVUJEME:

Respektovat a být respektován – čtyřdenní kurz (10-11. října a 24.-25. října). *Cena za 4 dny 2800 Kč (2400,- při zaplacení zálohy do konce června)*

Zdravý talíř pro rodiče i děti – beseda s Margit Slimákovou, spojená se zdravým rautem – 21. listopadu 2015. *Cena 500 Kč včetně rautu.*

Více zde: <http://www.fazole-pisek.cz>

Strašák jménem brownfield Lyžařský svah Hradiště

/díl SEDMÝ/

V letech 1974 až 1979 byl na Hradišti vybudován lyžařský svah s umělým povrchem a byla to v té době opravdu atrakce. Takových svahů bylo v republice jen pár a ten náš písecký měl nejlepší parametry. Tahle doba je však už nenávratně pryč, spousta věcí je jinak a z atrakce se stal Strašák. Má však takový potenciál, že by se z něj v dnešní době atrakce mohla opět stát.

Konceptu revitalizace areálu na adrenalinpark s celoročním provozem jsem se intenzivně věnoval více jak pět let. Zadarmo! Zůstalo jen u studie a konceptu. Pro tuto republiku je typické, že nápad sice osloví a nadchne, ale jen do té doby, než se zjistí, že je to nestandardní, bude s tím hodně práce a bude to stát peníze. Práce ale šlechtí a peníze lze pro tyto projekty čerpat z mnoha fondů, především evropských.

Lyžařský areál Hradiště / Územní plán sídelního útvaru Písek (ÚPnSÚ) prostor definuje plochou sportu a rekreace.

Ještě donedávna stál původní poutač na letní lyžování v Písku na výpadovce z Prahy na Strakonice (u Cukráku). Vtipné. Žlutou cedulí z 80. let zde někdo asi zapomněl...

Majitelem areálu je město a v nájmu jej má dlouhodobě Skiklub Písek. Sezóna začíná položením kartáčů koncem srpna, aby se na nich lyžovalo do té doby, než teplota klesne pod 5 °C. Pak se kartáče lámou. Podzimní příprava oddílu na sezónu pak zde končí s prvním sněhem, který napadne na horách, nebo se dnes prostě jezdí na ledovec. To chápu. Sníh je sníh. Na jaře se pak

kartáče srolují, aby zde mohla růst tráva, která svah se sklonem 25° zpevňuje. Svah je tak využit jen pár měsíců v roce.

Stejně jako u jiných městských areálů (motokárový okruh nebo letní kino) zde chybí dlouhodobé investice. Přestože píseckí lyžaři o investice pravidelně žádali a žádají, poslední větší investice proběhla do rekonstrukce vleku, který však už dávno nesplňuje potřeby oddílu. Nový vlek je první podmínkou celkové rekonstrukce a revitalizace areálu. To samozřejmě stojí nemalé peníze a vyvstává pak otázka, za jak dlouho se tato investice vrátí. S tímto ohledem se pak nabízí další otázka, zda by tedy nešel svah využívat nejlépe celoročně a nejenom Skiklubem, ale i veřejností?

Cílem tohoto povídání o svahu není urážení ego či tak podobně, ale snaha alespoň naznačit varianty, co by šlo na svahu a v jeho nejbližším okolí realizovat a provozovat. Kdysi dávno pořádané závody na horských kolech mě inspirovaly natolik, že jsem začal v roce 2005 přemýšlet o tzv. startovací variantě, že by se na svahu přes jaro a léto vybudovala třeba dráha pro kola s klopkami, skoky apod. Nebo by zde mohla vzniknout dráha pro tubing, tak jako se to dělá už léta v alpských

Umělý lyžařský svah – jinde než na Hradišti...

střediscích. Prostě zimní a letní provoz. Nutnost ekonomické udržitelnosti horských středisek je stále aktuálnější tématem. Příkladem, jak se to dá dělat, může být už i nedaleký areál na Šumavě. Ano, je to jedna z možností. Jedinečností píseckého svahu jsou nejen jeho technické parametry, ale především skutečnost, že se jedná o městskou lokaci a nemusíte jezdit za zimními a adrenalinovými radovánkami až na hory. Nejbližší okolí pak nabízí další možnosti, třeba vybudovat parádní lanové centrum hned vedle sjezdovky. Rozšíření areálu se tehdy město nebránilo. Mohl by tak vzniknout jedinečný areál.

Nabízenou variantou bylo nahrazení stávajících kartáčů umělým povrchem nové generace Snowflex® (www.snowflex.com). Ten umožňuje celoroční provoz. Přestože počáteční investice není malá, její návratnost by byla poměrně rychlá. Provoz takového svahu pak vyžaduje (zjednodušeně řečeno) jen pustit vlek a kropit. Nemusíme být zrovna klimatolog, abychom si všimli, že globální změna klimatu je tady a zimy jsou, stejně jako jiná roční období, stále extrémnější. To, co napadne nebo se za velké peníze uměle „nasněží“ za jednu noc, může během druhého dne klidně zmizet. Tyto problémy řeší i horská střediska s dostatečnou nadmořskou výškou. O to více mne překvapilo řešení z radnice, že by se svah mohl zasněžovat. Letošní zima jen potvrdila, že to asi nebude správná cesta.

Do toho čtu o nápadu udělat v Píseckých horách free ride dráhu pro kola. Proč to ale realizovat v této klidové oblasti, když by to šlo realizovat zrovna třeba na vrchu Hradiště vedle sjezdovky? Adrenalinovou zábavu by tak šlo koncentrovat do jedné lokace. Je zde navíc zapomenutý asfaltový okruh, který se dříve využíval pro kolečkové lyže apod. Dnes to mohou být in line brusle.

/Dokončení na str. 24/

Lyžařský svah Hradiště – smutná realita... Foto autor

RODINNÉ CENTRUM
s prvky Montessori

FAZOLE

LETNÍ TÝDNY VE FAZOLCE

Péče o děti od 2 let podle Montessori principů

Chcete dětem dopřát v létě změnu oproti běžné školce či jeslím? Přihlaste je do Fazolky. Nabízíme:

- Pěti zkušených lektorek Montessori pedagogiky
- Individuální a respektující přístup, malý kolektiv
- Pobyt v rodinném centru se zahradou, vycházky a výlety
- Hraní, práce s Montessori pomůckami, zpívání, tvoření.
- Zajistíme odpočinek dětí, které jsou zvyklé po obědě spát.
- **Termíny:**
 - o 1.týden **13.7. - 17.7.**
 - o 2.týden **20.7. - 24.7.**
 - o 3.týden **27.7. - 31.7.**
- **Věk dětí:** 2-7 let (různý program pro mladší/starší děti)
- **Otevírací doba:** PO - PÁ 7.45 -16.30 nebo dle dohody
- **Lokalita:** Sedláčkova 472, Písek - Městský areál
- **Cena:**
 - o 1690,- Kč za týden pro děti od 3 let
 - o 1990,- Kč za týden pro děti do 3 let
 - o sleva 10% z celkové částky pro sourozence a při přihlášení na více týdnů
 - o sleva 100 Kč při zaplacení do konce dubna 2015
- **Cena je „all inclusive“** a zahrnuje obědy, svačinky, pitný režim prostředků na výletech, výtvarné potřeby atd. Žádné další p Vašeho dítěte ve Fazolce už Vás nečekají.
- **Další informace a přihlášení:**
miniskolka@fazole-pisek.cz nebo tel. 604 896 177

www.fazole-pisek.cz

FB: Fazole - rodinné centrum s prvky Montessori Sedláčkova 472, Písek (Městský areál, vila 06)

Lyžařský svah Hradiště

/dokončení/

Na Hradišti je prostě vybudovaný areál, který stačí postupně „reinkarnovat“. Variant může být myslím hodně, je třeba ale vytvořit realizovatelný koncept, který by řešil pokud možno celou lokaci v návaznosti na stávající infrastrukturu, jako je hotel U Smetáka, protější plovárna u Václava (lávka by se hodila...), motokárový okruh, cyklistická stezka k Zátaví, volnočasové aktivity v Jitexu (lezecké centrum, sk8park).

To, co jsme se ještě v Čechách moc nenaučili, je využívat a nově používat „věci“, které byly vybudovány dřív, dosloužily a dnes chátrají. Samozřejmě, ne vždy je rekonstrukce takových budov či areálů efektivní a rentabilní a je dobře, že některé „pomníky“ zmizely. To však o sjezdovce určitě neplatí a byl bych moc rád, kdyby se opět stala atrakcí a tahákem. Nejlépe však Trhákem!

Maximalistický návrh

Kdo by měl zájem se pro zajímavost seznámit s úplně původní „maximalistickou a tudíž nejdražší verzí“ konceptu Písek Snowflex® Centre,

je možné ji najít na www.piseckysvet.cz. Předběžná kalkulace na základě cenových nabídek jednotlivých dodavatelů se vyšplhala na sto milionů korun, ale šlo by o exkluzivní projekt v rámci střední Evropy a první takové centrum v bývalém východním bloku.

Časem vzniklo ještě několik levnějších mutací. Stávající svah by např. zůstal pokryt kartáči a podél sjezdovky by mohly vzniknout menší dráhy pokryté materiálem Snowflex®. Snowboard, lyže, tubing, dětský svah apod. Generální dodavatel technologie Snowflex® byl připraven s projektem v okresním městě Písek pomoci a dodnes mám schované potvrzení obchodního ředitele této společnosti, že doporučuje a souhlasí s tím, aby se na Hradišti takový areál pod jejich supervizí začal budovat. Naproti tomu bývalá radnice nebyla za celé své funkční období schopna dodat ani oficiální potvrzení o tom, že město Písek jako majitel areálu souhlasí s tím, aby se projekt začal připravovat.

LÁĎA BERAN ml., foto archiv autora

Létající drahokam ohrožují regulace

Představovat a popisovat tohoto ptáčka není moc potřeba, o jeho existenci vědí i malé děti. Přesto ho na vlastní oči viděl jen málokdo. Přitom stačí mít jen oči otevřené a uši nastražené.

V okolí Písku se ledňáček vyskytuje několik párů, i když by se nechaly zřejmě spočítat na prstech jedné ruky. Na jaře a v létě jsou vysoce teritoriální. V zimě vyhledávají nezamrzlé vodní toky, kde loví drobné rybky. A právě v zimě jsou nejsnadněji pozorovatelní. Nejen po celém toku řeky Otavy, ale dokonce i v samém centru města. Běžně je k vidění, jak přeletuje od Nového mostu ke staré elektrárně a za letu se ozývá typickým

hvizdáním. Často sedává na vrbě pod Skleníkem, odkud číhá na rybky.

V zimě se snižuje přirozená plachost, takže je větší šance si ho prohlédnout a obdivovat jeho krásu. Rozpoznat samečka od samičky lze pouze při detailnějším pozorování, například dalekohledem. Sameček má nepatrně sytější barvy a zobák celý tmavý, kdyžto samička má spodní část zobáku ze tří čtvrtin syté oranžovou až červenou.

Námluvy začínají již v průběhu března. Sameček krmí svou družku malými rybkami a tím jí dokazuje, jakým je skvělým rybářem, že dokáže uživit jak ji, tak i početné potomstvo. Zpravidla hnízdí dvakrát ročně. To, že ledňáček hnízdí v norách, je všeobecně známo, ale už málokdo ví, jak obrovský problém pro ledňáčky znamená najít vhodné místo k vyhrabání nory. Mláďat bývá hodně. Většinou mezi šesti až devíti. Zdálo by se, že díky tak vysoké reprodukci musí být řeka plná ledňáčků. Bohužel je pravda jiná, mnohem krutější. Zima připraví o život mnoho mláďat. Ta nejsilnější, která přežijí, se nemají kde rozmnožovat. Najít kolmé břehy je kvůli nesmyslným regulacím řek takřka nemožné.

Třeba taková Blanice nad soutokem s Otavou. To je dnes již umělý kanál, obyčejná stoka. Bez pobřežní vegetace, bez přirozených meandrů a lužních lesů. Obec Putim je téměř každoročně zaplavována vodou z „řeky“ Blanice. Ať při jarním tání, tak i při delším vytrvalém dešti. Ono se není čemu divit. Koryto vodu nepojme, rozlitá voda v polích se nemá kam vsáknout. A to je kámen úrazu. Lužní lesy dokáží zadržet neuvěřitelné množství vody a určitě by zmírnily následky povodní – součástí lužních lesů je i rašeliník, který dokáže nasáklou vodou zvětšit svůj objem několikanásobně, některé druhy až dvacetinásobně... Ale to je už na jiné povídání.

Já bych chtěl popřát ledňáčkům, aby lidskou hloupost a rozpinavost přežili.

Více fotografií najdete na www.naturfoto- Duchon.com.

JIŘÍ DUCHOŇ

ALENA PINTÝŘOVÁ: Pohládit po duši...

Nenarodila se v Písku, výtvarné vzdělání získala v Bechyni a v současnosti v Písku ani nebydlí. A přece sem neodmyslitelně patří. V tom mi zajisté dají za pravdu tucty jejích zdejších netuctových známých. Stopy svého nevtíravého a možná právě proto udržitelného působení zanechala také ve Strakoncích a dnes jaksi samozřejmě pomáhá muzejníkům v rodné Křemži.

V útlém dětství jí rodiče nemuseli kupovat barvičky ani štětky – postačilo, když jí půjčili vlastní. Oba totiž malovali, i když jejich civilní povolání byla na míle vzdálená výtvarné činnosti. „A tak jsem malovala, od kdy si pamatuji. I panenky jsem si kreslila sama, malovala a vystříhovala z papíru a ze stejného materiálu byly i jejich šatičky,“ vzpomíná dnes, kdy stejné zájmy a zručnosti předává vnučce. „A taky jsem si kreslila a vyráběla domy z krabic,“ dodává, čímž vlastně naznačuje, že už tehdy – stejně jako dnes – byl její zájem o výtvarné techniky a postupy značně široký. Možná právě rodinné zázemí způsobilo, že dceřin úmysl studovat na střední uměleckoprůmyslové škole v Bechyni nebyl pro rodiče překvapením.

Po absolvování bechyňského inkubátoru talentů nastoupila šedí i pestrost výtvarnice v propagaci města i okresu Strakonice. Tam snad začala na dlouhou dobu ustupovat „průmyslová“ složka názvu bechyňské školy té „umělecké“. A to pokračovalo i po přesídlení do Písku, do tehdy proslulého Jitexu. V dobách, kdy se u nás designérkám říkalo návrhářky, navrhovala tisky a obřady pro zdejší baštu pletářského průmyslu.

Talent lze upozadovat, ale nikdy ne zcela potlačit. Výtvarným schopnostem Aleny Pintýřové pomáhala na výsluní její další zaměstnání. Vyráběla pasparty, přičemž se o střechu dělila s kovovými potomky českého Edisona v městské elektrárně – koho nadaného by to prostředí neinspirovalo! Její laskavý přístup k dětem vlastním i cizím se zúročil, když ve waldorfské škole vyučovala keramiku a výtvarnou výchovu.

A pak přišla Sladovna. Nová doba – Alena Pintýřová jí pomáhala stavět alespoň malým střípkem – vnesla život i do té odvěké barabizny na nábrežích. Pravda, umijni „dary“ nesou v sobě znaky přiběhů z pláně před Trojou, ale těch několik počátečních let relativní bezstarostnosti umožnilo rozvinout činnost uměleckých a rukodělných dílen pro dospělé. A to bylo to pravé působiště pro Alenu Pintýřovou. Klíčem k úspěchu bylo její poznání, kterým se odlišila od mnoha pořadatelů „kroužků“ pro dospělé.

Umožnila přicházet kdykoli ve vyhrazenou dobu, pro účastníky nezávazně a podle okamžitých časových možností. Snad právě proto se rozjely tvořivé čtvrtky a úterky, kdy se pracovalo se sklem, kreslilo a malovalo se dle předlohy i volně. Vytvořila se tak volná skupina více než čtyřiceti Písečáků, kteří zde začali rozvíjet své výtvarné schopnosti, anebo se vraceli k činnostem, které pro nedostatek příležitosti jinde už opustili. Paní „učitelka“ – strašně nesnášela to oslovení – využila svých kontaktů a Sladovna žila workshopy a kurzy nejruznějších tvůrčích oborů: knižní ilustrace a vazba, fotografie, malování na hedvábí, pedik, řezbářství, tvůrčí psaní... a pokaždé vedenými mistry oboru. Zapomenuta nemá zůstat ani série plenérů a „přátelských“ malování, většinou spojená s výstavkou v místě činu.

Dlouho trvalo, než Alena Pintýřová začala sama vystavovat. Zato stejně dlouho přikládala ruce a um při instalacích výstav jiných. Jak těch nejznámějších současných českých výtvarníků, tak i začínajících amatérů – se stejnou laskavostí a snahou dát vyniknout alespoň nějakému drobečku inteligentní krásy a talentu.

Motýl 2 – vosková batika.

Alena Pintýřová: U Čapků na Strži

Při obligátní otázce na vzory, které pomáhají otevírat vlastní obzor fantazie a tvořivosti, Alena neváhá: „V první řadě to byl ilustrátor Jiří Trnka. A později mne svými ilustracemi k verneovkám okouzluje Zdeněk Burian.“ Po chvíli zamyšlení pokračuje: „Umělců, které obdivuji a kteří mne snad i inspirují, je hodně. Jako jini, i já vzpomenu Cézanna, Gauguina, Miróa, Chagala a Dalího... a vlastně celý surrealismus jako směr a způsob vyjádření. Hodně mi říká také Egon Schiele, Gustav Klimt, ale i Bedřich Dlouhý a Adriana Šimotová – to z těch českých. Dobrých a inspirativních vzorů je hodně.“

Alena Pintýřová maluje, její obrázky byly v květnu k vidění v Týně nad Vltavou, ale zabývá se i sklem a keramikou či krosienkováním (tkaní na rámu). Za její mistrovský obor lze pokládat voskovou batiku, která vyvolává údiv i obdiv. Své batiky vystavovala v Táboře, Písku, Strakoncích a Týně nad Vltavou. Po tomto „jihočeském rozjezdu“ doplňovaném každoroční účastí na výstavě v Křemži a na výstavách Prácheňské umělecké besedy, kteréžto je nezakládající členkou, ale jistě jednou ze sudiček, co stály u kolébky, Alena snad vbrzku zamíří do Prahy.

Co matka, vytižená babička a organizátorka nachází ve chvílích vlastní tvorby? I na to má – po chvíli rozvahy – svou typickou odpověď: „Je to ta chvíle absolutního zaujetí prací, neklid a pochybnosti, které k tvorbě patří. A pak úsilí pohládit díváka po duši a vyvolat u něj úsměv.“

Text a foto ANDREJ RÁDY

Člověk v tísní není jen v písni

„Leželo na zemi tisíc korun, ohnul jsem záda, abych na ně dosáhl; takových tisíc korun má už přece jenom jistý obsah. Sebral jsem ze země tisíc korun, pro člověka v tísní jsem je poslal; jenom teď váhám, zda ten člověk v tísní, zda lípak je dostal?“

Úvod písně Tisíc korun nejpůvodnější české undergroundové kapely Buty se bohužel nezačíná na pravdě, jak jsem se jednou dozvěděl po koncertě této moravsko-zappovské formace přímým dotazem na jejího frontmana Radka Pastrňáka. „Né, to mě jen tak napadlo,“ odvětil pobaveně. A ještě více ho pobavilo, když se dozvěděl, že jsem si jednou vzal z textu jeho písně příklad a opravdu jsem poslal na konto Člověka v tísní tisíc korun, které jsem opravdu našel na zemi. Co jiného udělat s penězi, které se vzepřely obecně uznávanému axiomu „peníze na ulici nenajdeš“? Jako by mi ten litránek, znenadání mi do klína spadnuvší, chtěl říct: „Přišel jsi ke mně jako slepý k houslím, ostatně jako k celému tomu blahobytu, ve kterém si žiješ, tak se o mě koukej rozdělit.“

Ano, skutečně mám pocit, že si nezasloužíme luxus, ve kterém si – alespoň drtivá většina z nás – žijeme, ač kolem sebe neustále slyšíme žehráni na to či ono. Žehráni, které je bohužel české povaze vlastní více než pocit solidarity a nutkání zajímat se o to, co se děje za hranicemi naší čecháckovské kotliny.

Přes naše území se – snad od dob třicetileté války – nikdy neprohnal větší válečný konflikt a jediná skutečná devastace se odehrála zejména v morální rovině během čtyřiceti let diktatury proletariátu, který každému diktoval starat se hlavně sám o sebe. Momentálně jsme součástí bohaté Evropy a patříme k zhruba 5% nejbohatších lidí na světě. Otázkou je, kde Evropa toto bohatství vzala: dalo by se do jisté míry spekulovat o tom, že jedním ze zdrojů naší momentální zámožnosti jsou staletí drancování kolonií na všech světadílech, kde se nyní rozkládá onen – pro nás tak vzdálený – třetí svět nebo rozvojové země. A v návaznosti na tuto úvahu by nás mohl zneklidnit pocit určitého dluhu, které vůči těmto zemím máme. Ale i bez něj si dovoluji zastávat myšlenku, že pravidelně odvádět část ze svých příjmů na pomoc těm méně šťastnějším, kteří se nenarodili v „zemském ráji na pohled“, by měla být běžná složka našeho života, normální věc, součást slušného vychování, zkrátka samozřejmost. Pár stovek – nebo i tisícovka – měsíčně málokoho vytrhne z pocitu sytosti, kterým se tak rádi opájíme. A kdo nemá ani stovku nazbyt, může dát třeba třicet korun. Peněz, které prolijeme hrdly v nálevnách nebo nádržích svých vozů, aniž bychom se nad tím pozastavili, je neměřitelně více.

Nejúčinnější pomoc rozvojovému světu je přímá podpora v místě – foto ze společného projektu Junáka a Člověka v tísní Postavme školu v Africe

„Kam ses jenom poděl ty můj sladký pápírku? Kdopak asi za tebe dneska snidal? Já vím, že aspoň v této drobné písni bys to právě ty, člověče v tísní.“

Ano, nejčastější námitka proti charitativním darům zní: „A stejně se to někde po cestě rozfofruje a k těm, co to potřebují, se dostane houby!“ Jistě, důvodů, proč nepomáhat, se najde vřdycky víc. Ovšem organizací, které se charitativní činnosti zabývají, je dost na to, aby si potenciální dárci vybrali „tu svou“, které má důvod důvěřovat a která směřuje pomoc do míst jeho srdci nejbližších (a nemusí to být nutně exotická cizina).

Všichni, kdo se zabývají pomocí, se shodnou na tom, že nejcennější je pro ně setrvalá podpora stálých dárců, a nikoliv hurá akce, jako například momentální vlna solidarity, která se zvedla po zemětřesení v Nepálu. Díkybohu za ni, ale v ideálním světě by takových jednorázových akcí nebylo třeba. Kdyby si každý z nás (z bohatých Evropanů) jednou měsíčně utrl od pusy a poslal někam pár kaček, bylo by možná jinde lidem líp a nepodnikali by sebevražedné plavby za štěstím do vytouženého evropského ráje. A my bychom se nemuseli ztrapňovat odmítáním evropských kvót na uprchlíky. Bacha, aby nám těch 1328 běženců nesnědlo jeden z šesti knedlíků na talíři s vepřo-knedlo-zelem!

Tisíc korun z chodníku, které jsem poslal na Člověka v tísní, nejsou ani první, ani poslední peníze, které podobným organizacím pravidelně posílám. Nepovažuji to za ctnost, kvůli které by mě měl někdo plácet po rameni, ale za samozřejmost, protože mám víc, než dokážu sám sníst.

PETR PUTNA

Proč zase chcete přijet do Písku?

– ptá se úřednice města partnerů z Degendorfu...

Konečně jsem pochopila! Město Písek vlastně vůbec nestojí o turisty a hosty ze zahraničí. Ve skutečnosti je přímo odrazuje. Jak si mám jinak vysvětlit dopis, s nímž se na mě obrátili rozčilení přátelé z Degendorfu? Lidé, s nimiž naše Společnost pro česko-německou spolupráci během posledních let uspořádala bezpočet výměnných návštěv a kulturních akcí pro širokou veřejnost obou měst.

Poté, co jsme letos přerušili činnost, začali se partneři v organizačních věcech více obracet na pracovníci města Písku, která je na Odboru kultury a školství odpovědná za vztahy s partnerskými městy. Tu ale zahraniční hosté zřejmě obtěžují. Jinak by snad nemožila ve svém dopise paní Aleně Ruessové z 18. května 2015 napsat: „Co potřebujete všechno v Písku vyřídít, že zase chcete přijet v takovém složení? ... K čemu sem třeba znovu musí jet p. Hille?“ Může si vůbec úřednice města dovolit takový tón komunikace? Když podobně jednala s námi, házeli jsme to za hlavu, ale naši chuť dělat ve volném čase něco pro město to značně zmenšilo. Partneři z Degendorfu jsou v šoku. Takové jednání je v Německu nepředstavitelné. Prohlásili, že nemusí s Pískem spolupracovat vůbec, pokud o ně město nestojí. Andreas Hille je ředitelem kulturní instituce – Degendorfské městské haly a Alena Ruess pro něj spravuje Německo-českou kontaktní kancelář. Do Písku jezdí připravovat programy pro své skupiny, tentokrát půjde o mládež. K Písku mají srdeční vztah, sami mnohokrát přijali celé autobusy píseckých s otevřenou náručí a starali se o ně ze všech sil. I kdyby do Písku jezdili každý týden, měli by být vítáni! Roky jsme usilovali, aby se sem rádi vraceli!

Opravdu je možné, aby jeden úředník vytvářel šlapal po práci druhých, a škodil tak celému městu? Zdálnivě jiná historie, ve skutečnosti však se stejnou zápletkou, je odchod Karolíny Bočkové z vedení Kanceláře destinačního managementu. Zkušená profesionálka, která odvedla obrovský kus práce pro cestovní ruch v Písku, nemá zapotřebí donekonečna bojovat s větrnými mlýny vlastních kolegů z radnice. V Písku se bojíme říkat si nepřijemné věci do očí, ale ani se sebelepeším strategickým plánem se za těchto podmínek nikam nepohneme.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Ještě jednou SINGLTREK:

Patří do Píseckých hor zážitková stezka pro horská kola?

Rada města Písku schválila 16. dubna záměr vypracovat studii, kam v Píseckých horách umístit tzv. singltrek – zážitkovou cyklistickou stezku pro horská kola. Celý materiál můžete najít na www.piseckysvet.cz, stejně jako diskuzi a další texty k tématu.

Názor archeologa

Jiří Fröhlich je písecký archeolog, bývalý pracovník Prácheňského muzea:

Nedá mě to, abych nereagoval na články otištěné v posledním vydání Píseckého světa. Úvodem připomínám, že jsem také cyklista a často vyjízdim do Píseckých hor, do území oproštěného od motorových vozidel (pochopitelně mimo automobilů Lesů města Písku).

Návrh Rady města Písku vybudovat v oblasti klidu Píseckých hor singltrek pro horská kola považuji za krajně nevhodný. Písecké hory jsou a vždy byly pro místní obyvatele perlou klidu pro vycházky a turistiku. Pro jízdní kola je zde dostatek stávajících komunikací. Není zapotřebí rušit zvěř a klid turistů a obyvatel na procházce, ohrožovat jejich bezpečnost, vytvářet nepořádek a ničit přírodu vyježděnými trasami na svazích, které se časem vlivem eroze promění v koryta.

Paní starostka Eva Vanžurová sice alibisticky uvádí, že v tomto ohledu bude diskuze s občany, ale zároveň připomíná, že se již nechala zpracovat studie, která jistě nebude zadarmo. Nemělo by to být obrácené? Studii zadat až bude konsensus? Odpovědi je jí jistě otištěná anketa píseckých obyvatel a lesnických odborníků s negativními ohlasy. Lidé si singltrek nepřejí, nestojí o těch údajně 40 000 cizích cyklistů ročně, z nichž by mělo profitovat pár píseckých podnikatelů. Je zajímavé, že nikoho nezajímá, kolik by stezku využívalo píseckých obyvatel. Tady si dovoluji vlastní odhad – minimálně! Město Písek bylo vždy tradičně považováno za místo klidu. Lidé, kteří nás zastupují na radnici, jsme si zvolili proto, aby rozhodovali pro blaho píseckých obyvatel, a ne cizích a jednotlivců.

V článku se také navrhuje vybudovat stezku pro zkušenější jezdce na Hradišti. Autory návrhu v předstihu upozorňuji, že na vrcholu Hradištského vrchu bylo v době bronzové hradiště chráněné valem, které je zapsané v seznamu nemovitých památek, takže jakékoli terénní úpravy jsou nepřijatelné. Aby bylo jasno, nic nemám proti cyklostezkám, také po nich jezdím, ale není nutné vše zabetonovat a zaasfaltovat, jen aby se „účelně“ utratily peníze z evropských fondů!

Foto www.singltrekpodsmrkem.cz

Iniciátoři obhajují Singltrek

Robin Mikušiak (Free production a Prostor pro všechny o.s.) a Tomáš Kvasnička ze Singltreku pod Smrkem zpracovali odpovědi na nejčastější obavy kritiků projektu:

ZÓNA KLIDU, KTEROU ZNICÍME...

Přírodní park Písecké hory byl ve vyhlašovací dokumentaci vyhlášen také jako rekreační. V žádném případě by terénní cyklisté neměli rušit klid.

PÍSECKÉ LESY MAJÍ DOSTATEK CEST PRO CYKLISTY...

Kromě výjimek jsou cesty v Píseckých horách navrženy pro účely lesnické mechanizace, ne pro účely rekreace. Síť lesních cest plní rekreační účely uspokojivě, ale protože je od přírody oddělena příkopy, nedokáže návštěvníky vtáhnout do lesního prostředí. Lesní cesty jsou také dimenzovány pro poměrně vysokou rychlost vozidel, pro cyklisty tak nejsou příliš bezpečné (pro děti už vůbec ne) a vyvolávají konflikt. Pro rekreaci navrhované stezky poskytují uživatelům řádově kvalitnější zážitek a minimalizují uživatelský konflikt. Štět lesnických vozidel je velmi vážnou hrozbou, kterou by Písecký Singltrek zásadně eliminoval.

BEZPEČNOST PĚŠÍCH V LESE...

Sítě přírodě blízkých rekreačních stezek jsou plánovány tak, aby v území omezily uživatelský konflikt. Zkušenosti ukazují, že i když počet

cyklistů v území stoupne, většina cyklistů užívá nové stezky, které jsou navrženy tak, aby přinesly bezpečí svým uživatelům i jiným návštěvníkům. Děje se tak proto, že jsou navrženy pro nižší rychlost přesunu a do terénu pečlivě umísťovány tak, aby se cyklisté na místa výskytu pěších dostávali pomalu. Souběh pěších tras a stezek Singltreku je omezen na úseky vedoucí do kopce, na kterých je rychlost pěších a cyklistů srovnatelná.

VYTVÁŘENÍ VYJEŽDĚNÝCH STEZEK, KTERÉ SE ČASEM EROZÍ ZMĚNÍ V KORYTA...

Zkušenosti ze všech oblastí světa, kde byly realizovány kvalitní stezky pro MTB, a také české zkušenosti ze Singltreku pod Smrkem a Singltreku Podhůra ukazují, že terénní cyklisté se drží na, pro ně připravených, stezkách, pokud jsou tyto navrženy a realizovány způsobem, aby pro ně byly zábavné. K vytváření nových stezek nedochází! Stezky Singltreku jsou do terénu pečlivě umísťovány v mírných podélných sklonech, takže erozi odolávají řádově lépe než cesty lesní dopravní sítě. Na Singltreku pod Smrkem se to ukázalo při povodních v roce 2010, kdy LDS potřebovala mnoha milionové investice na opravy, stezky Singltreku však mohly být znovu v provozu po týdenní kontrole a několika místních opravách.

POUZE PRO TURISTY, NE PRO MÍSTNÍ...

Primárním důvodem pro realizaci Singltreku Písecké hory je dlouhodobě a udržitelně navýšit přísun příjmů z cestovního ruchu do místní ekonomiky. Zhotovením stezek však vznikne infrastruktura pro rekreaci v přírodě, která se pro místní stane zázvěmím, jež zatím v Píseckých horách chybí.

ROZHAZOVÁNÍ VEŘEJNÝCH PROSTŘEDKŮ

Sítě lesních stezek jsou v poměru k vynaloženým nákladům velmi efektivní infrastrukturou veřejného zdraví. Jejich realizace a údržba je řádově levnější než realizace či údržba tělocvičen, bazénů a hřišť. Přitom jsou přístupné všem, 365 dní v roce a zdarma. V porovnání se zbudováním jednoho kilometru asfaltové cyklostezky jsou náklady na jeden kilometr singltrekové tratě řádově nižší. Asfaltová stojí zhruba 8-15 milionů na jeden kilometr, singltreková zhruba 500-700 tisíc na jeden kilometr.

Další spektrum názorů najdete na www.piseckysvet.cz, kde můžete také zveřejnit svůj názor, případně se na cokoli zeptat zastupitelů města.

REDAKCE PS,

Smart City Písek v otázkách a odpovědích

Přípravu Smart City Písek má v radě města na starost místostarosta Josef Knot (TOP 09). V době přípravy tohoto čísla bohužel neměl čas na rozhovor, nicméně na www.piseckysvet.cz podrobně zodpověděl dotazy týkající se projektu – zveřejňujeme tedy pro další čtenáře.

REDAKCE PS

RICHARD KÁBA: *Co projekt za desítky nebo stovky milionů, financovaný z peněz daňových poplatníků, přinese konkrétně občanovi Písku? Kolik to bude stát - tedy v jaké výši budou čerpány dotace EU? Jaká bude částka na provoz a údržbu systému ročně? Jak dlouhá je udržitelnost? Proč o tak zásadní věci, kterou nemělo žádné uskupení ve volebním programu, neproběhla před schválením záměru veřejná diskuze?*

Odpovídá Josef Knot:

Vizí projektu je efektivně a systematicky podporovat rozvoj a propojení kvalitní energetické, telekomunikační a dopravní infrastruktury. Koncept SMART Písek bude sloužit pro přípravu intervencí z fondů EU v období 2014–2020.

Co Smart City přinese konkrétně občanovi Písku? Projekt SC není v současné době pro město Písek konkrétně vymezen na jednotlivé akce (projekty). Obecně se jedná o tzv. „inteligentní města“ a tyto projekty se aplikují po celém světě. Jedná se o využití moderních (vč. informačních) technologií, které mohou výrazně ovlivnit kvalitu života obyvatel města způsobem zohledňujícím energetickou náročnost a s ohledem na komfort. Nejedná se však o pouhé využití technologií, synergického efektu lze docílit i vlivem organizačním.

Mezi nosné projektové linie, které jsou v hledáčku mnoha měst, patří:

- inteligentní mobilita
- inteligentní energetika a služby
- informační a komunikační technologie.

Garantem konceptu SC bývá vedení města, hnací silou různé společnosti z oblasti energetiky, elektrotechniky a informatiky. To podstatně se však skrývá v přístupu uživatelů s ohledem na technické možnosti stávajícího století. Můžeme hovořit i o filozofickém pojetí každého z nás k tomuto konceptu. **Vytvoří-li se pomocí technických a organizačních podmínek prostředí, které obyvatelům může zvýšit kvalitu života, otázka by neměla znít „Co SC přinese občanovi?“, ale „Co občan může vykonat, aby projekt SC smysluplně fungoval a byl prospěšný všem?“**

Kolik to bude stát? Jednotlivé projekty mohou být financovány prostřednictvím zdrojů zapojených společností, a to s cílem dosažení zisku, či naopak s altruistickým (prospěšným pro občany)

základem. Je předpoklad, že i v příštím programovacím období bude možné v ČR čerpat národní i evropské zdroje prostřednictvím operačních programů ministerstev (MMR, MŽP, MD). Lze očekávat, že i nadále bude podpora projektů ohraničena procentně ze strany poskytovatele (výše dotace) a ze strany příjemce (spoluúčast).

Jaká bude částka na provoz a údržbu? Nelze obecně stanovit a vyčísřit provozní náklady, momentálně bude projekt zajišťován pracovníky odboru investic a rozvoje města v rámci jejich pracovní náplně.

Jak dlouhá je udržitelnost? SC nemá stanovenou konkrétní udržitelnost. Jedná se o nepřetržitý koncept / projekt. Tzv. udržitelnost projektu (míněno jednotlivá akce, jednotlivá součást konceptu SC) je stanovena jednotlivými poskytovateli dotace, zpravidla v rozpětí 3 až 5 let.

Proč o tak zásadní věci neproběhla veřejná diskuze? Město podpořilo koncepci SC. Zastupitelstvo se připojilo k projektu SC v Písku. Na zasedání zastupitelstva byl umožněn časový prostor pro dotazy obyvatel města, veřejná diskuze před schválením záměru proběhla. Každý občan má právo se vyjádřit k jakémukoli tématu. Veřejná diskuze mohla a může i nadále probíhat v mnoha médiích (tisk, rozhlas, TV, internet, sociální sítě, aj.).

RICHARD KÁBA: *Díky za odpověď. Kromě dlouhého textu plného frází jsem se ale nic konkrétního nedověděl. Pochopil jsem, že půjde o modulární systém, umožňující spoustu věcí (tedy si dovozuji, že to bude stát i spoustu peněz, když budeme žádat v průběhu let a různé dotace) a že není jasno, co všechno to bude. Ale září mě, že nejste schopni vyjmenovat ani pár věcí, které to přinese občanovi. Naopak naznačujete, že občan bude sloužit systému? Vše, co děláme, ale musí sloužit občanovi. Proto se ptám – JAK?*

Odpovídá Josef Knot:

Pokud bych to mohl shrnout, tak Smart City (Inteligentní město) je koncept města, které je:

- efektivní ve svém fungování
 - udržitelné ve svém rozvoji vzhledem k prostředí
 - otevřené ke svým občanům a nabízející vysokou životní úroveň
 - přátelské k návštěvníkům
 - atraktivní pro talentované lidi
 - bezpečné
 - konkurenceschopné mezi ostatními městy
- Každé město se přizpůsobuje hlavním trendům,

mezi které patří: stárnutí populace, větší mobilita talentů a firem, nové nastupující generace se více zajímají o ekologii a životní prostředí, očekávání zvyšování životních standardů, zvyšující se náklady na energie, stárnoucí infrastruktura, etc.

Proto město Písek má zájem být jedním z nejlepších a konkurence nejschopnějších měst. Chceme, aby veškeré nové investice, které tak jako tak musíme provádět, měly co nejlepší parametry, efektivitu a přinášely možnost optimálního řízení a fungování města.

Je samozřejmé, že vedení města chce spolupráci jak s občany, tak i s podnikateli. Proto tzv. Modrozlutá kniha je spíše ideovým záměrem zpracovaným odborníky pod záštitou děkana FD ČVUT Praha než závazným plánem, který by diktoval nějaké mandatorní výdaje. Berme to jako příležitost pro rozvoj, příležitost na přicházejících investičních akcích získat podporu fondů EU a v neposlední řadě i vybudovat Písek jako město pro efektivní život na vyšší úrovni.

Konkrétní projekty nyní procházejí výbory a s podporou podnikatelů, občanů i akademické sféry se město připravuje na následující programové období. Konkrétní akce a pozitivní příklady jsou např. Schneider Electric, který daroval městu nabíjecí stanici pro elektromobily a firma EoN, která má zájem městu poskytnout zadarmo elektromobily nebo elektroskútry k volnému použití.

Připravovaný koncept parkování by měl splňovat podmínky Smart City a Smart Building (Inteligentní budova) tedy: Měl by komunikovat obsazenost parkovacích míst, inteligentní navigace s možností regulace dopravy a s centrálním systémem řízení. Data dostupná z park. domu sdílena přes různé aplikace. Bezpečnostní systém. Cílem je jasná navigace do parkovacího domu, možnost centrálního řízení pro změnu priorit (speciální akce, atd) a zajištění bezpečnosti parkujících aut. Lepší informovanost rezidentů i návštěvníků.

Měl by být připraven pro elektromobilitu, tj. mít dedikovaná parkovací místa s možností nabíjení elektro aut/motocyklů/skútrů vč. monitorovací infrastruktury a řízení údržby. V dosahu jiný způsob transportu ať již kola nebo městská doprava. Cílem je přispět k ekologickému provozu a zajištění kompletního systému dopravy.

Měl by být připraven na instalaci obnovitelných zdrojů (fotovoltaika, etc.) ať již pro provoz v ostrovním režimu nebo v režimu pokrytí vlastní spotřeby s možností zálohy. Cílem je, aby budova byla alespoň částečně soběstačná z hlediska energií a zvýšení energetické efektivity.

Naše radostná budoucnost? SMARTCITY Písek

Smart City je projekt, popsáný v Modrozluté knize Smart Písek, vize města na další rozvoj. Zastupitelstvo města se jím zabývalo na svém minulém zasedání a schválilo usnesení č. 72/15:

1. *Schvaluje záměr zapojení města Písku do projektu Smart City.*
2. *Projednálo a bere na vědomí informace o koncepci projektu uvedené v Modrozluté knize; ukládá radě města dopracovat koncepci uvedenou v Modrozluté knize a uvést navzájem do souladu obsah MK se strategií rozvoje města do r. 2025.*
3. *Ukládá radě města pokračovat v rozvoji Smart City Písek, spolupracovat s externími partnery na rozvíjení koncepce projektu.*

V následujícím textu sepisují své jasné výhrady písečtí Svobodní, na protistraně přinášíme vyjádření místostarosty Josefa Knoty, a dále některých dalších zastupitelů. Zkuste si vytvořit svůj názor sami. A počkejme na slíbená veřejná projednání.

REDAKCE PS

Projekt vzbuzuje dojem modernosti a výjimečnosti. Kdo by nechtěl žít v moderním chytrém městě. Je ale vše tak růžové? Neskrývá se zde nějaké tajemné pozadí? Bude vás město Písek sledovat na každém kroku?

Modrozlutá kniha Smart Písek slibuje vytvoření „živé laboratoře“, ve které umístí senzory i na popelnice a bude monitorovat vážně nemocné a zdravotně postižené občany. Technologické centrum Písek má vytvořit a rozvíjet platformu potřebnou pro rozvoj jednotlivých záměrů. Firma Schneider Electric podle modrozluté knihy disponuje řešeními pro všechny oblasti konceptu Smart Cities (konceptu chytrých měst).

Materiál tak naznačuje, že firmy, které mají projekt realizovat, jsou již předem vybrané.

Projekt by zřejmě měl být financován z evropských fondů. Doufáme, že jsou si zastupitelé dobře vědomi povinnosti při správě cizího majetku, pravidel pro zadávání veřejných zakázek a vlastností systému evropských dotací. Evropské dotace nejsou poskytovány v plné výši a zbytek doplácí město nebo Česká republika. Po skončení investiční a zaváděcí fáze takového projektu následuje „období udržitelnosti“, během něhož musí investice vykazovat příslibené parametry, jinak bude muset město celou dotaci vrátit z městského rozpočtu. Totéž hrozí pokud se při následných kontrolách objeví nějaké nedostatky.

Nebude to průšvih? Nebude příští zastupitelstvo vracet dotace a nebudou zastupitelé před soudy popotahováni za porušení pravidel při správě cizího majetku?

Kráva dává mléko – SmartCity naděje?

Ptáte se, jaký nám to má přinést užitek? To je podstatně zajímavější téma. Celý projekt je nejasně definován. Hovoří spíše o záměru dělat vše údajně lépe, chytřeji, úsporněji. Jen velmi těžko se hledají výhody pro občany. Většina výhod je nejasně definovaná. Spíš zůstává jen u definice „lépe, chytře, moderně, úsporně“. Snažili jsme se tyto výhody najít, u některých se nám to snad podařilo... Posuďte sami.

Výhodou může být systém vyhledávání volných parkovacích míst. Jakkoliv chytrý systém Smart City však jejich počet nenavýší. Pokud je všude obsazeno, bude obsazeno i se Smart City. Ať jsme hledali, jak jsme hledali, nic dalšího přímo pro občana jsme nenašli.

Mnoho dalších záměrů nemá přímý dopad na lepší život občana, a tudíž jsou pro něj těžko uchopitelné. Lepší řízení dopravy, regulace topení v městských budovách, centrální řízení semaforů, sbírání dat o hustotě provozu, Smart Grid, Internetová síť. Monitorování stavu odpadu v popelnicích a správnost třídění odpadu, monitorování zdravotně postižených občanů, sledování dění ve městě a tím zvýšená bezpečnost. Lepší informace poskytované městem na webových stránkách. Je otázka, jestli jde vlastně o výhody, nebo se mnohé tyto užítky mohou zároveň počítat i do nevýhod.

Problémy? Negativa?

Modrozlutá kniha nijak nefiká, jak má být moni-

torování a sledování města důkladné. Občanům místo hmatatelných výhod přináší dohled Velkého bratra. Město a soukromá společnost Technologické centrum Písek s. r. o. (TCP) budou shromažďovat všechny údaje z kamer a ostatních čidel, o nás, občanech Písku, bude vědět skoro vše.

Sám projekt v jednotlivých částech upozorňuje na vysokou finanční náročnost a tudíž na nutnost nejprve ovlivnit veřejné mínění, aby občané s tímto utrácením souhlasili.

Centrální správa dat má také svá rizika. Hrozí únik dat a jejich zneužití. Při poruše bude ohrožen chod celého smart města.

Budoucího správce dat (TCP), získá velkou moc. Město by nemělo svěřovat všechny důležité informace a informační systémy do rukou jedné soukromé společnosti. Hrozí problémy podobně jako v Praze s Opencard a tunelem Blanka. U nás by TCP kontrolovalo nejen městskou kartu, ale téměř veškerý chod města a téměř veškerá data o nás, jeho obyvatelích.

Není tajemstvím, že novodobé, moderní SMART kamery dokáží číst SPZ aut a podle stylu chůze rozoznat jednotlivé osoby, a tudíž sledovat jejich pohyb po městě. Naše město o nás postupem času bude vědět téměř vše. Kamery uvidí, kudy jsme procházeli nebo jeli autem. Bude sledovat zdravotní stav, evidovat odpadky, které vyhazujeme, a kontrolovat spotřebu elektřiny, tepla a vody. Bude vědět, kdy a s kým chodíme spát, zhasneme světla a vypneme spotřebiče. Bude vědět, kudy chodíme do práce, kde parkujeme.

Je velmi pravděpodobné, že bude evidovat všechny naše přestupky, chybné parkování, chybné třídění odpadu, kouření a pití alkoholu na nepatřičných místech. Všichni se budeme muset bát, že za každý nepatrný přestupek budeme v budoucnu moci být potrestáni. Budeme se cítit jak vězni pod neustálým dozorem našich bachařů. Předpokládáme, že se město bude postupem času chovat jako novodobé StB. Potichu a klidně bude naše přestupky evidovat a ve vhodnou chvíli je budou moci vyvolení použít.

Tři hrnce a dvě deky

Rozprava v městském zastupitelstvu na téma SmartCity nám připomínala prodejce hrnců a dek důchodcům na předváděcí akci. Vše bude skvělé a moderní. Tak, jak to ti chytří na univerzitách a ve skvělé Evropské unii vymysleli. Byla by škoda nestát se průkopníkem v modernizaci města.

Nabyli jsme dojmu, že nám pod pláštíkem pokroku a bezstarostného, šetrného a bezpečného života v Písku je podsouvána ke schválení již v Praze odzkoušená technologie tunelování dotačních fondů do soukromých kapes. Nikdo se při hlasování nedotázal na výhody, které to přinese jednotlivým občanům, důchodcům, Romům nebo lidem s nižším vzděláním, kteří špatně ovládají moderní elektroniku, nebo na ni nemají peníze.

/Dokončení na str. 30/

StB: SmartCity - nová Budoucnost?

Je zarážející, že naši zastupitelé nemají strach z porušení ZVZ – Zákona o veřejných zakázkách a do projektu vybrali přednostně dva realizátory: Schneider Electric a Technologické centrum Písek s.r.o. (TCP) a tím je předurčili k realizaci podstatné části projektu, bez výběrového řízení. Naši zastupitelé jsou přeci ti nejvzdělanější, nejprozíravější a nejčestnější lidé. Nemůžeme se na ně zlobit, že hlasovali pro tento okouzující projekt. Proti prosperitě, bezpečí a úsporám by hlasoval jenom blázen. A obdivujeme jejich odvahu se pod tento projekt podepsat.

Zastupitelé byli před hlasováním ujišťováni, že pouze určují směr vývoje. Ten však přináší

závazek investic a provozních náhledů s výhledem na desetiletí. Nezanedbatelné je i riziko jakékoliv realizační chyby s následkem úhrady čerpaných dotací, což by zadlužilo město na mnoho let.

Ve městě se šíří dotační nádor, který nám metastázuje do Izraele či na Kypr. Náš nádor má hlad, potřebuje další živiny – naše peníze. Samozřejmě ti, kteří zajistí přísun potravy, ať jednotlivci, firmy, či politické strany, obvykle nezůstanou škodni. Dotace jsou peníze nás všech, a proto si myslíme, že nastal čas hlídat je bedlivěji, dřív než kdykoliv předtím. Přesto si za dotace kupujeme hlavně věci, které nepotřebujeme. Chceme dotace, nebo lepší život?

Základní popis projektu Smart City Písek

Projekt se skládá z několika pilířů: **Inteligentní mobilita; Inteligentní energetika a služby; Integrované infrastruktury a ICT.**

Inteligentní mobilita se má zabývat řízením a regulací dopravy ve městě včetně parkování, cyklistiky a hromadné dopravy. Dále se zmiňuje o podpoře elektromobilů a podpory cestovního ruchu. Důležitým nástrojem má být sledování a měření dopravy všeho druhu. Například čidla, nebo kamery na uličních lampách, na parkovištích, apod.

Inteligentní energetika a služby se mají zabývat řízením spotřeby energie i s podporou využití obnovitelných zdrojů. Město sice přiznává, že v oblasti zásobování teplem a ve vodním hospodářství tuto představu již z velké části zvládá i bez projektu Smart Písek, ale přesto Smart City prosazuje.

Pilíř integrované infrastruktury a ICT – jedná se o snahu centralizovat všechny informační systémy do jednoho velkého systému. Jde asi o největší část projektu. Půjde o inteligentní počítačové sítě pro veřejnou i interní potřebu. O systém, který bude řídit veřejné osvětlení, spotřebu energie, chod dopravy, spotřebu vody. Jedná se o systém monitoringu, tedy sledování co nejvíce údajů. Tato data mají být použita k lepšímu řízení a bezpečnosti města. Dále sem bude patřit Inteligentní platební systém za městské služby. Jedná se o hromný sběr dat o chodu města, o občanech, o jejich pohybu, chování a využívání služeb města.

Celého projektu se mají účastnit předem vybraní **stakeholdři**. Stakeholder Smart City můžeme zřejmě rozdělit do dvou skupin:

1. Organizace, které budou spíše využívat služeb SmartCity Písek, a tudíž budou spíše plátcí služeb, nebo investoři projektu. Sem patří zejména Město Písek, pod které patří Centrum kultury o.p.s., Domovní a bytová správa města Písek, Lesy města Písku s.r.o., Městská knihovna Písek, Městské služby Písek s.r.o., Veřejné služby Písek s.r.o., Odpady Písek s.r.o., Paliva Písek a.s., Pečovatelská služba a jesle města Písku, Sladovna Písek o. p. s., Destinační management Písecko, Turistické informační centrum Písek, Tepelárna Písek, a.s., Vodárenská správa Písek s.r.o., všechny základní a mateřské školy. Dále pak občané města, Jihočeský kraj, Česká republika, EU, E.ON Česká republika, ČSAD Autobusy České Budějovice a.s.

2. Organizace, které budou spíše dodavateli technologie. Budou dodávat techniku, nápady i software. Tyto organizace budou inkasovat největší podíl finančních prostředků z dotací, z městského rozpočtu a z poplatků občanů. Projekt připouští, že seznam těchto organizací není úplný a že se na něm bude moc podílet více dodavatelů, ale přesto určuje ty dva největší, nejdůležitější, na nichž má být celý projekt SmartCity postaven: Schneider Electric a Technologické centrum Písek s.r.o. (TCP). **Podrobnosti naleznete na 90 stránkách Modrozluté knihy na webu města.**

Často po schválení nevinného projektu nastupují armády spřátelených právnických kanceláří, které ve smlouvách nastaví penězovody správným směrem. Z městské karty se má stát inteligentní platební systém. Něco jako pražská Opencard? Jakou důvěru má mít občan v bezpečnost uložených dat, když zpravodajskou službu nám řídí milenka politika, pomáhá a chrání Berdychův gang a spravedlnost zajistí soudce Berka? Je třeba si uvědomit, že byznys okolo státních a evropských dotací je pravděpodobně výnosnější než obchod drogových mafí. Je třeba tudíž i myslet na bezpečnost města a jeho ochranu před dotační mafí.

Naše představa

Jsme velkými podporovateli moderních digitálních technologií. Nejlepší je zavádět novinky postupně a nezávisle na sobě. Technologie mají být prostředkem k lepšímu životu.

Například řízení spotřeby budov. Každá budova může obdržet řídicí systém jindy, od jiného dodavatele a s jinou technologií. Jeden dodavatel = větší objem finančních prostředků = větší prostor pro korupci. Vždyť to známe z kauzy exhejtmana Ratha. Větší počet dodavatelů zajistí soubor konkurenčních technologií. Což vyústí v nejlepší služby, za nejlepší cenu. A vlastní soutěž způsobí přirozený rozvoj. Takový postup modernizace je také méně zranitelný. Poruchy se vždy týkají jen jedné budovy nebo jednoho systému z mnoha. Tento postup je podstatně levnější, protože majitelé domů modernizují až v době, kdy si myslí, že se jim například investice do regulace topení vyplatí. Daňový poplatník to neodnese tak vysokými daněmi. Námí navrhovaný systém zaručuje, že nikoho nenapadne sledovat každý Váš krok a konkurenční firma se nedostane k údajům o vás nebo vašich zákaznících.

Město se má vyvíjet samo, za pomoci práce jeho občanů a soukromých firem. Město jim má dát jen příležitost, popřípadě je mírně korigovat a mírnit ve snaze získat příliš velký vliv nad městem, který by nakonec byl na úkor konkurence, a tudíž blahobytu jeho občanů. Město má jen nastavit jednoduchá a jasně kontrolovatelná pravidla, například pomocí územního plánování.

Lidstvo dosáhlo svého úspěchu díky různorodosti. Každý člověk je jedinec s vlastními nápady. Nekonečná spleť nápadů, z nichž většina neuspěje, ale některé převratným způsobem změní svět, je hlavním motorem rozvoje. Lidstvo nikdy nefungovalo jako společnost s centrálním vedením. Nakonec jsou motorem technologického pokroku vždy jednotlivci.

PAVEL HUBKA, ALEŠ PROCHÁZKA,
KAREL KROPŠ, PAVEL KAŠPAR
A KAREL ZVÁR, SVOBODNÍ

Jak to tedy je – hrozba, nebo velká šance?

Ukazuje se, že projekt Smart City Písek v sobě skrývá mnoho otazníků – a bude jistě v blízké době předmětem veřejné diskuze. Ostatně sami jeho tvůrci v materiálech zdůrazňují, že jedním ze základních předpokladů úspěchu je „podpora obyvatel města“ (R. Polanský, Stavební fórum, 28. 5. 2015). Je tedy na nás – občanech Písku – jak se k věci postavíme...

Vnímáte Smart City jako určitou hrozbu, nebo skvělou příležitost pro rozvoj města? Zdálo se nám příliš brzy, ptát se v anketě na ulici občanů – a tak jsme se na názor náhodně zeptali několika zastupitelů. Možná vám pomohou utřídit si myšlenky... Budeme rádi, když budete diskutovat na www.piseckysvet.cz nebo pošlete názor mailem: redakce@piseckysvet.cz.

JOSEF KECLÍK (ANO 2011):

Zatím jsme jen odsouhlasili, že se tím rada začne zabývat. Celkově jde o obsáhlý systém a bude třeba, abychom si vybrali, co pro Písek bude užitečné, nemůžeme se srovnávat s Barcelonou. Jako příklad můžu uvést, že se opravují silnice, chodníky, a to by mohlo být obsaženo ve smart systému, informační tabule řídicí plynulost dopravy. Jde i o energetiku, komunikační technologie, ekonomické řízení veřejného osvětlení. Je pravda, že tyhle věci už se řeší samostatně, jestli je lepší to řešit v jednom systému, to ukáže čas. Momentálně to město nebude stát ani korunu. Každopádně to musíme prezentovat občanům – ale připraveně, aby v tom netápali.

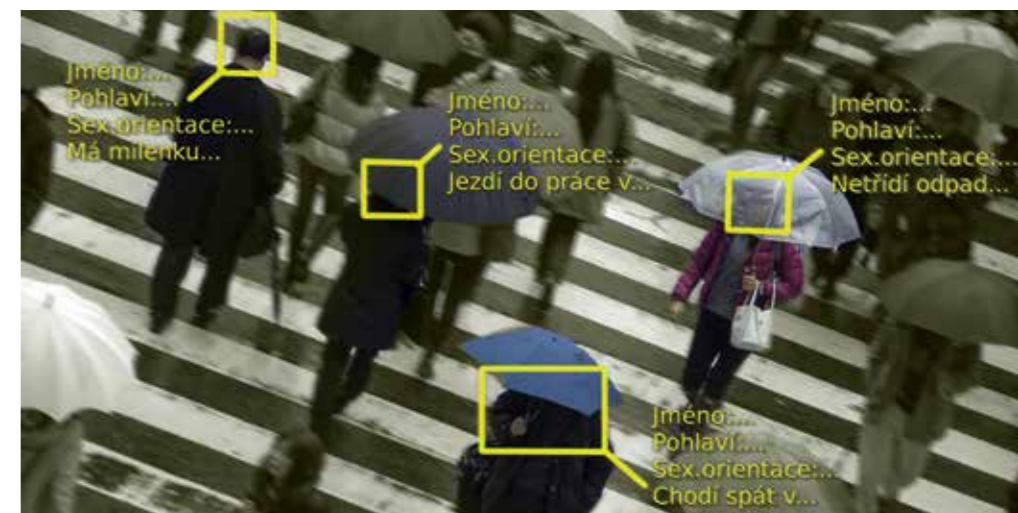
MIROSLAV JANOVSKÝ (JIHOČEŠI 2012):

Já jsem nebyl při hlasování o Smart City přítomen. Každopádně hlasovalo se o tom, že bude zadána nějaká studie, nejde zatím o žádné miliony. Já o tom mám zhruba stejně informaci jako běžný občan a asi bych si pod tím představoval zapojení moderních

Město Písek se zdá být ideální pro pilotní ověření technologií Smart City.

Z prezentace projektu pro Stavební fórum (28. 5.) a Konferenci o Smart Cities (29. 5. 2015) v Praze, zpracoval Radovan Polanský, ředitel Technologického centra Písek. Prezentaci najdete na www.piseckysvet.cz

A protinázor – aneb grafika k zamyšlení... Autor: Strana svobodných občanů Písek

technologií do běžného života píseckých občanů i příjezděcích turistů. Ve smyslu informace, kde je volné parkovací místo, kde se co ten den koná zajímavého a podobně, až po to, že městské policii bude napomáhat v chodu nějaký inteligentní systém, který bude zároveň k dispozici občanům, aby věděli, kde se co děje. Podle mne se ale zatím bavíme jen o filozofii, vůbec ne o konkrétních věcech.

KAREL VODIČKA (KSČM):

Podle mne je to trend, který k nám přichází ze světa, je to v plenkách a možností se teprve uvidí. Bránit se tomu nepovažuji za rozumné. Jednat o tom dál budeme, na zastupitelstvu to zatím prošlo jednohlasně, ale máme hrozně málo informací,

zatím věřím tomu, co říkal pan Knot – že to město nebude nic stát a že je to užitečné. Snáz se sehnat nějaké další informace, uvidíme.

ROMAN ONDŘICH (ČSSD):

Zatím hlavně postrádám konkrétní informace, v materiálech do zastupitelstva jsem nevyčetl ani předpokládanou finanční náročnost, ani nějaké konkrétní kroky, kterými by se mělo postupovat. Funguje to asi v evropských městech, ale jestli je to vhodné pro Písek, nevím. Konkrétně se hovoří třeba o signalizaci parkování – to ale už dobře funguje třeba v Krumlově i v jiných městech, a nepotřebují žádné smart city! Každopádně nic konkrétního zatím nevidím.

REDAKCE PS

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ

Ceny věnovaly
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK

V minulém dílu soutěže si někteří naši věrní čtenáři stěžovali, že dáváme příliš obtížné hádanky. Věříme, že tentokrát to bude jednodušší... Pohybovali jsme se pouze poblíž centra města, do šesti minut rychlejší chůze z Velkého náměstí, ve volně přístupných prostorech.

Vášim úkolem je napsat vždy číslo fotografie a k němu objekt, který (nebo jehož část) je na záběru. Nemusíte přitom poznat vše – stačí tipnout si aspoň tři záběry.

Odpovědi zasílejte e-mailem (redakce@piseckysvet.cz) nebo vhadzujte do schránky na adrese Velké náměstí čp. 1. Z nejpřesnějších vylosujeme dva výherce, kteří získají **odměnu věnovanou Městskými službami Písek: volnou vstupenku na letní sezónu 2015 NA PLOVÁRNU U VÁCLAVA.**

Nezapomeňte uvést své jméno a číslo telefonu!

Termín pro odpovědi: **nejpozději pondělí 22. června**

JAK TO DOPADLO MINULE?

Z doručených odpovědí postoupilo tentokrát do slosování pouhých osm soutěžících, kteří zodpověděli správně všech sedm otázek. Hlavní odměny do soutěže věnovalo Prácheňské muzeum v Písku, kde vylosovala hlavní vítěze **Dana Kozáková** (na snímku).

Volnou vstupenku pro dvě osoby do PM na zbytek roku 2015 získaly: **Petra Klasová a Eva Mazalová**

Po dvou volných vstupenkách na Městskou slavnost 2015 obdrží: **Jan Bouší a Věra Kováčová**

Po dvou volných vstupenkách na akci „Hurá na prázdniny“ pro děti i dospělé na Zahradě KD, v sobotu 27. června od 16 hodin pod titulem UŽ jsme doma & Buchty a loutky „Pět ran do čepice“ (Písně Kryšáků a jejich přátel) vyhráli: **Roman Dvořák a Karel Kozlík**

A správné odpovědi z dubnového čísla? 1) Restaurace V koutě (Palackého sady); 2) Palackého sady, dům čp. 168; 3) Strom u lávky přes ostrov, směrem ke stadionu; 4) Kámen na nádoří Sladovny; 5) Komenského ul. 64; 6) Klika Lékárny Matky Boží na Drlíčově; 7) Dům U Zvonu, Velké nám.118.

